

onafhankelijk studentenblad

veto

jaargang 49 nummer 1
3 oktober 2022
tweewekelijks blad
erkeningsnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

PB-PP|B-02817
BELGIE(N)-BELGIQUE

Lege aula,
lege Alma

Lijken in
de Dijle

LOKO en
Stura op de
rooster

Pintjes aan
een euro zijn
verleden tijd

Hoofredacteur Joanna Wils
Redactiesecretaris en verantwoordelijk uitgever Jan Costers **Eindredacteur** Bruno De Waele **Redacteur foto** Sharon Poppe
Redacteur illustratie Freya Caris **Redacteur onderwijs** Wolf France **Redacteur sociaal** Simon Tibo **Redacteur student** Kasper Nollet **Redacteur internationaal** Helena Van Schelvergem **Redacteur opinie** Anna Claes
Redacteur cultuur Lore Meesters **Redacteur onderzoek** Thor Deyaert **Redacteur KU Leuven** Evelien Van Haegenborgh **Verantwoordelijke navraag** Xhoana Memčaj **Verantwoordelijke evenementen** Jeremy Van Weyenbergh
Verantwoordelijke groepsgevoel en welzijn Lara Lismont **Verantwoordelijke Instagram** Lenne Schoenmakers **Verantwoordelijke Veto English** Victoria Casteels **Verantwoordelijke rondleiding** Pascal Beyer **Verantwoordelijke strip** Anne-Leen Declercq

Eindredactie Bruno De Waele, Anna 'Een chapka' Claes, Joanna 'Opa-petjes' Wils, Kasper 'Wolle truitjes' Nollet, Simon Tibo, Jolien 'Thumb hole sweater en beenwarmers' Vandoorne, Thor 'Truien met te korte mouwen' Deyaert, Lore 'Thermisch ondergoed' Meesters, Amber Sels, Mathilde Dams, Jeremy 'Heely's' Van Weyenbergh, Wolf 'T-shirts met lange mouwen' France, Saskia Vancoppenolle, Justine Timmermans, Andreas 'Skinny jeans' Vandingenen, Freya Caris, Elien Stouten, Lara Lismont, Femke Beutels, Marie 'Een skipak' Coppens, Tijs Keukeleire, Sharon 'Baljurken' Poppe, Anastasia Arnhold, Abel Romkes, Evelien 'Extreem dikke brilglazen' Van Haegenborgh **Vormgeving** Jan 'Opgerolde mouwen van een hemd' Costers **Cover** Sharon Poppe, Jan Costers **Schrijvers** Wolf France, Joanna Wils, Simon 'Vetotruif' Tibo, Helena Van Schelvergem, Lina Farhi, Kasper Nollet, Marie Coppens, Anne-Leen 'Plastieken fluorescerende vampiertandjes' Declercq, Lore Meesters, Hannah Smets, Stephan Claes, Thor Deyaert, Manon Cools, Sjereno Cörvers, Heike 'Werkbroeken' Ostijn, Xhoana 'Monocle' Memčaj, Andreas Vandingenen, Elena 'Ne klak' Amore **Illustratoren** Freya Caris, Paul Diallo, Mira Caris, Cath 'Zweetbandjes' Hermans, Tine Deleu, Heike Ostijn, Célia Delandmeter, Marike Aerts, Stef Janssens, Alma Schurmans, Helena Van Schelvergem, Zie Groenen **Fotografen** Sharon Poppe, Thor Deyaert, Lore Meesters, Joanna Wils, Kasper Nollet, Miette **Beeldpagina** Stef Janssens **Beeldpagina XL** Evelien Van Haegenborgh, Zoë De Rycke, Shari Poppe, Catharina Longin, Joanna Wils **KU Leuven** Evelien Van Haegenborgh, Jan Costers, Joanna Wils, Thor Deyaert, Lore Meesters, Xhoana Memčaj, Kasper Nollet

Veto is een uitgave van de Leuvense studentenkoepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze redactievergadering op donderdag om 20u in 's-Meiersstraat 5, bezoek onze Facebookgroep of stuur een berichtje naar veto@veto.be.

Pintjes aan een euro verleden tijd in de fakbar 4-5

Fakbars trekken prijzen op door de crisis

Stijgende prijzen, maar Alma ziet de toekomst rooskleurig tegemoet 6-7

Duurste maaltijdklasse kost al €10

Alma in een notendop 7

Korte geschiedenis van het studentenrestaurant

De oevers van de Dijle zagen rood en de bedding stond droog van de lijken 8

Leuvense lagen: het jaar 891

Vorkman keert terug 9

Beeldpagina

LOKO-voorzitter: 'Met de huidige codex voelen studenten zich niet gehoord' 10-11

Nieuwe LOKO-voorzitter Bram Schaefer blik vooruit op het academiejaar

'Een studentenraad samenstellen is altijd een beetje "Game of Thrones"' 12-13

Nieuwe Stura-voorzitter Toon Robrechts voorspelt een spannend academiejaar

Voorspeld Stura-rampjaar blijkt geslaagde overgang 14-15

Evaluatie van de Studentenraad in het vorige academiejaar

Onderwijs kort 22

Beknopt nieuws uit het onderwijslandschap

Tot 600 uren belastingvrije studentenarbeid? 16-17

Roep om meer belastingvrije uren voor studenten zorgt voor onenigheid

navraag
Jef Willem & Nicolas Overmeire (Onbespreekbaar) 32-35

Wanneer geest en lichaam niet meer meewillen 18

Professor Stephan Claes over faalangst

Beeldpagina 20-21

Inspiratie voor je (nieuwe) kot

Internationaal kort 22

Open grenzen voor studenten in China, moordonderzoek in Iran en meer

Twee jaar Brexit: de academische wereld op stelten 23

De gevolgen op de academische samenwerkingen worden duidelijk

'Ik ben die ster stiekem blijven volgen. Dat was mijn ster' 24-25

Interview met astroseismologe en winnaar Kavli prijs Conny Aerts

'Een universiteit met ambitie moet tot de top 50 behoren' 26-27

Het (on)nut van universiteitsrankings

Welzijn weggecijferd 28

Thor Deyaert over de hiaten bij universiteitsrankings

Sjarels crypto 29

Cryptisch puzzelplezier

Gevierendeeld: van trouwjurkenblaadjes naar de Antwerpse Modeacademie 30-31

Modestudent Noga Karpels over haar eigen werk en haar inspiratiebronnen

Dubbel geboekt 32

Annelies Verbeke en Bart Moeyaert over boeken met impact

Strip 33

Ontdek het werk van Zie

KU Leuven 38-39

Ontdek Alma, begin bij een geplunderde bankrekening

lees verder op veto.be

EDITORIAAL

Eén Alma, twee werelden

De kans is groot dat het onder vrienden al ter sprake is gekomen: de prijsstijging in de Alma. De goedkoopste maaltijd is met 25% opgeslagen, voor pasta betaal je voortaan zeven euro en de duurste categorie bereikt voor het eerst de volle tien euro. De stijgingen komen bovenop prijzen die al traditioneel aan de start van elk academiejaar worden opgetrokken.

Studentenvoorzieningen blijkt toch fier te zijn dat de prijs onder vijf euro blijft. Vergelijk het maar eens met de markt, zo klinkt het. Of zeven euro voor pasta zoveel onder de marktprijs blijft, is nog maar de vraag. Maar crucialer is dat zo'n boodschap voor studenten met financiële moeilijkheden niet veel betekent. Een prijsstijging van 25% blijft ingrijpend, ook als de markt nog gekkere sprongen maakt. Net in tijden van crisis hebben studenten met weinig financiële middelen nood aan betaalbare voeding.

Terwijl Alma zichzelf op de borst klopt, vragen trouwe Alma-gangers zich af of ze dit jaar wat meer op kot zullen koken

De groep studenten die minder naar de Alma gaat dan vroeger, is dubbel zo groot als de groep die intussen meer naar Alma gaat, zo bleek uit een navraag van *Veto*. De lesopnames zitten er wellicht voor iets tussen, maar het is frappant dat net in tijden van financiële onzekerheid studenten aangeven minder Alma-maaltijden te consumeren. In crisistijden verwacht je het omgekeerde van voorzieningen die in basisbehoeften willen voorzien.

Blijkbaar is Alma niet robuust genoeg. Enkel door stelselmatig de prijzen op te trekken kan de vzw de stijgende loonkosten en grondstoffenprijzen aan. Voor de corona- en energiecrisis was dat ook al het geval. Het loont misschien de moeite om op zoek te gaan naar nieuwe manieren om studenten van betaalbare voeding te voorzien. Of misschien wordt het tijd om gericht korting te geven aan studenten die het nodig hebben.

De huidige situatie is in elk geval niet optimaal: terwijl Alma zichzelf op de borst klopt, vragen sommige trouwe Alma-gangers zich af of ze dit jaar misschien wat meer op kot zullen koken. Dat lijkt ons niet iets om fier op te zijn. ☹

Joanna Wils is de hoofredacteur. Kasper Nollet is redacteur student. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

Pintjes aan een euro verleden tijd in de fakbar

De verschillende crisissen raken ook de Leuvense horeca. Sommige fakbars trokken vorige week hun prijzen al op. Het uitgaansleven wapent zich voor de winter.

Donkere wolken hangen boven het Leuvense nachtleven. De energiecrisis en de verhoogde prijzen in de grondstoffensector baren de Leuvense horecazaken en fakbars zorgen. Bij beide is er vastberadenheid te over, maar een doorrekening naar de klant wordt steeds moeilijker te vermijden. De fakbars staan er nog net iets beter voor dan de rest van de horeca.

Prijsstijgingen

We spraken met fakbars 't Elixir, Gnorgl, Doc's bar, Sportzak, Recup, Fak Letteren en Politika Kaffee. Elke fakbar heeft een specifieke financiële situatie. De rekening doorschuiven naar de klant ligt bij elk van hen gevoelig, maar toch moesten sommige faks noodgedwongen hun prijzen optrekken.

'Mensen denken soms dat een prijsstijging alles zal compenseren, dat is niet het geval'

Willem van Rijn, uitbater Rumba

De prijs voor een pint in een fakbar ligt momenteel tussen de 1,20 en 1,50 euro. Geen enkele

fakbar biedt ze lager aan. Vorig academiejaar kon fakbar 't Elixir nog pintjes aanbieden aan 1 euro. Daarmee was ze de goedkope uitzondering, maar tegenwoordig kost een pint er toch 1,20 euro.

Het volk stroomt later toe dan gewoonlijk

De ene fakbar draagt al wat meer bagage uit coronaperiode mee dan de andere. Een aantal fakbars trokken daarom het afgelopen academiejaar al hun prijzen op, en behielden die simpelweg voor het huidige werkingsjaar. Een aantal van hen, zoals de Sportzak of de Recup, hadden immers ook dure verbouwingen achter de rug. Die vielen vaak samen met de coronagolven, waardoor de tijdelijke sluiting qua timing voor hen een meevaller bleek.

Zuinig leven

De fakbars die we spraken, verklaarden er over het algemeen financieel goed voor te staan, ondanks de moeilijke coronaperiode die ze achter de rug hebben. De grondstoffencrisis treft de fakbars vooral indirect. Stijn is voorzitter van fakbar Recup: 'De grootste reden voor onze verhoogde prijs

is de algemene bierprijs. De grote brouwers zijn stukken duurder geworden', verklaart hij.

Wel moeten de fakbars proberen hun eigen verbruik in te perken. Vooral wat stroom betreft, is voorzichtigheid aangewezen. 'Vroeger deden we al onze feestlichten al aan van zodra de avond begon, maar voortaan zullen we daarmee wachten tot de fakbar goed gevuld is', vertelt Tom Vangronsveld van fakbar 't Elixir. Bij Fakbar Letteren letten ze al een tijdje op het verbruik, die lijn zetten ze daar simpelweg voort.

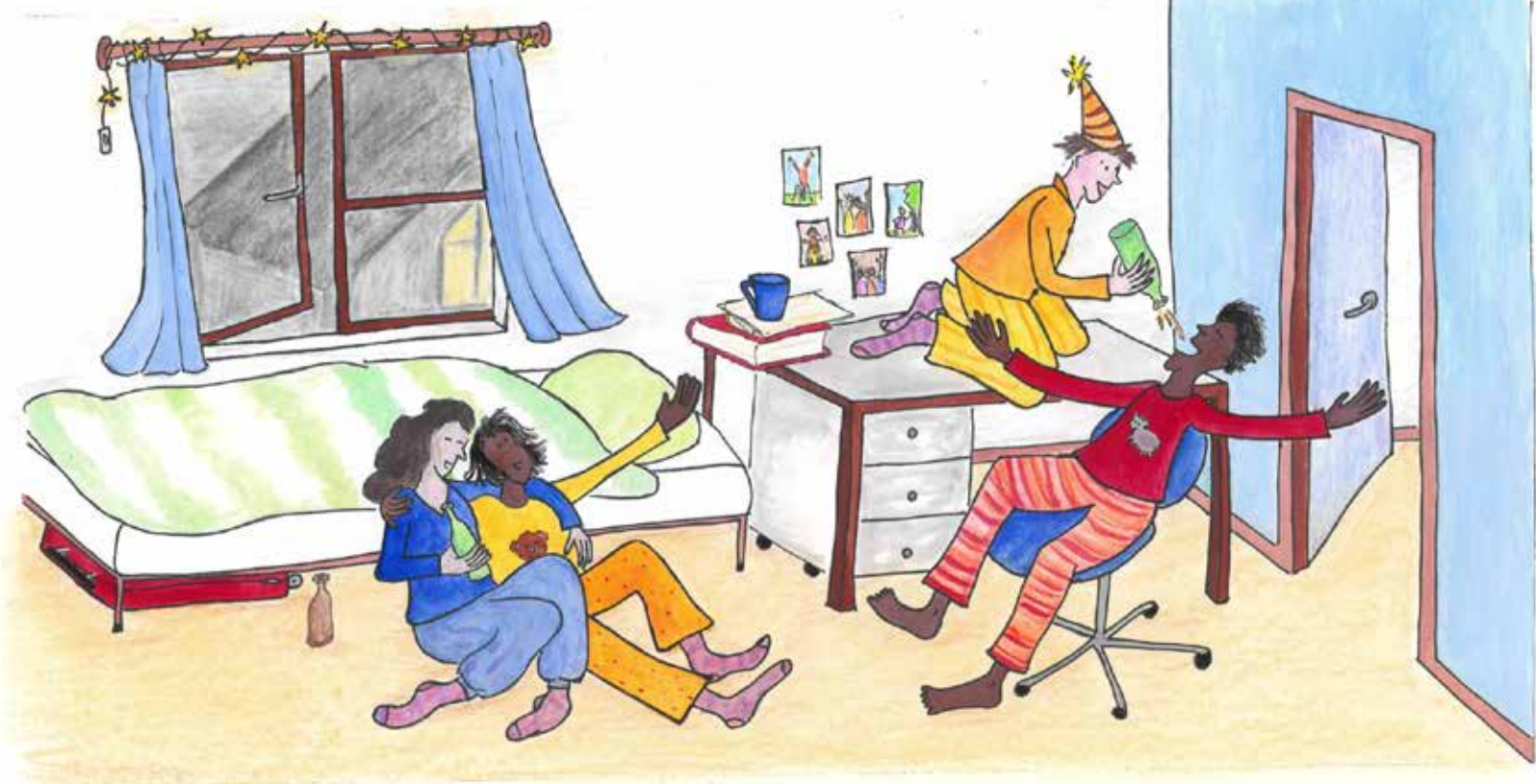
De vloek van het voordrinken?

'Vorig jaar kon je om twaalf uur 's nachts nog denken "het wordt een rustige avond", maar een halfuur later stond de fak plots vol', vertelt Mathis Dumery van Politika Kaffee. Niet alleen bij Politika merkten ze vorig jaar dat het volk wat later op de avond pas toestroomde.

Een mogelijke oorzaak zouden zogenaamde voordrinks of kotfeestjes kunnen zijn. Zelfs vergeleken met een fakbar blijft bier uit de supermarkt immers stukken goedkoper. Met mogelijk nog bijkomende prijsstijgingen in het vooruitzicht dit najaar, zal het aantal voordrinks allicht alleen maar toenemen.

Het beheer van de Doc's Bar vermoedt niet dat studenten nog later zullen arriveren in de fakbar

tekst: Kasper Nollet
illustraties: Tine Deleu

vanwege de prijsstijgingen: 'Onze prijzen zijn nog steeds door en voor studenten. Ook vorig jaar bleven mensen nog voldoende bestellen aan de toog.'

'Het mag gezegd worden: studenten waren iets minder respectvol dan vroeger'

Mathis Dumery, voorzitter Politika Kaffee

Studentenflik Gil Vanommeslaeghe verklaart ook geen duidelijke toename in voordrinks of kotfeestjes te hebben vastgesteld. 'Naar ons aanvoelen is de situatie hersteld naar de toestand van voor corona', stelt hij, al benadrukt hij dat er pas tegen januari cijfers voorhanden zullen zijn.

Overlast

Dat het uitgaansleven hevig heropleefde begin 2022, onderschrijven alle fakbars. De opkomst lag hoog, met name in de zogenaamde 'centrumfakbars' in de binnenstad. 'Knaldrang' bleek bij alle faks het sleutelwoord. 'Maar het mag gezegd worden', stelt Mathis Dumery van Politika Kaffee, 'dat de studenten waren iets minder respectvol dan vroeger.' Daar gaan sommige andere fakbars mee akkoord.

Politika Kaffee is een centrumfakbar, wat een mogelijke verklaring is. Het beheer van de Doc's Bar had daar minder last van: 'Wij liggen wat meer aan de rand, en ons publiek is vaker een vertrouwd publiek. Dan heb je minder dat probleem.'

Studentenflik Vanommeslaeghe merkte zelf geen opmerkelijk verschil: 'We zijn dan ook veel bezig met sensibilisering in samenwerking met de fakbars.' In oktober volgt er bijvoorbeeld de jaarlijkse sensibiliseringscampagne van studentenkoepel LOKO.

'Ondernemers wachten met een bang hart op hun factuur'

Johan Geleyns, schepen bevoegd voor horecazaken

De verschillende fakbarbeheerders houden zich echter bewust bezig met overlast. Bij fakbar de Gnorgl stijgen de prijzen van de zware bieren, omdat ze ook bij hun leverancier duurder zijn geworden. 'Daartegenover halen we de prijs van frisdrank omlaag', vertelt LBK-praeses Wander de Nies, 'onze visie is duidelijk: we willen een alcoholcultuur niet promoten.'

'Vergeet ons niet'

Niet als de fakbars heeft de Leuvense horeca goede maanden achter de rug. 'Maar de huidige crisis roept veel vraagtekens op', vertelt Leuvense schepen voor horecazaken Johan Geleyns. 'Ondernemers wachten met een bang hart op hun factuur.'

Volgens hem krijgt de huidige crisissituatie er nog twee bijkomende uitdagingen bij: enerzijds is het 'terraskesweer' gedaan en zal de opkomst in cafés sowieso dalen, anderzijds daalt bij de bezoekers

de koopkracht. De grote vraag is dus in hoeverre mensen op hun budget zullen letten, en of een cafébezoek iets is wat men snel zal laten vallen.

Willem van Rijn, uitbater van Rumba, denkt niet dat studenten zich snel zullen weghouden van het nachtleven. Maar een gelijke opkomst of niet, de vaste kosten blijven oplopen. 'En wat mensen dan snel denken is dat een prijsstijging dat dan wel zal compenseren', vertelt Van Rijn, 'maar dat is niet het geval: als je zaak niet meer interessant is voor studenten vanwege een hoge kost, dan verlies je dubbel zo hard.'

'Hopelijk vergeet men ons niet'

beheer Doc's Bar

De fakbars geloven ook niet dat de opkomst zou dalen. Als de crisis echter aanhoudt, zal men toch niet eeuwig dezelfde prijzen kunnen behouden. 'Wat wel kan gebeuren is dat studenten sneller zullen opteren voor de goedkope opties in onze fakbars, terwijl ze de cocktails en dergelijke laten liggen', vertelt Vangronsveld van 't Elixir.

Hoe dan ook gaan de fakbars vastberaden de winter tegemoet: 'Het wordt een uitdaging, dat zeker, maar we geloven dat het goedkomt', zegt Kobe Hendrickx van de Sportzak. De beheerders van de Doc's Bar besluiten: 'We blijven voor en door studenten ons uiterste best doen, hopelijk vergeet men ons niet.' ☺

Stijgende prijzen, maar Alma ziet de toekomst rooskleurig tegemoet

Alma opende dit academiejaar met historisch hoge prijzen. Dat was nodig om een sluitende begroting te kunnen opstellen. Die begroting is gebaseerd op 70% van de vroegere opkomst.

'Met Alma gaat het goed, dankuwel.' Ann Gaublonne, directeur van Studentenvoorzieningen ziet de toekomst van Alma positief tegemoet. Ze erkent dat Alma net als andere bedrijven financieel heeft geleden onder de coronacrisis en nu ook de energiecrisis voelt, maar stelt dat de studentenrestaurants uit de gevarenzone zijn getrokken.

Alma heeft nu een sluitende begroting die gebaseerd is op 70% van de opkomst in 2019, licht voorzitter van de Raad van Bestuur Stefaan Saeys toe. Als minder studenten hun honger in het studentenrestaurant komen stillen, zal Alma verlies draaien.

Traditionele prijsstijging

Een belangrijke factor in die begroting is de stijging van de prijzen. De prijzen gaan al een decennium jaarlijks omhoog, maar dit jaar gebeurt het met opvallend grote sprongen. De prijs van de maaltijden in de laagste categorie steeg met 25% en bleef zo net onder vijf euro. De tweede categorie springt naar zeven euro terwijl de duurste categorie voor het eerst de kaap van tien euro rond.

Gaublonne benadrukt dat de prijzen niet hoog liggen als je ze vergelijkt met de marktprijzen. Ze is trots dat het studentenrestaurant de goedkoopste maaltijd aanbiedt voor minder dan vijf euro. LOKO-mandataris voor Alma Egon Bleukx kan zich inbeelden dat de prijsstijgingen voor sommige studenten lastig zullen zijn, maar verwijst naar specifieke toeslagen die studenten met financiële moeilijkheden kunnen aanvragen bij de universiteit of Vlaamse overheid.

'Een prijsdaling heeft dit jaar meer dan ooit prioriteit'

Stefaan Saeys, voorzitter Raad van Bestuur Alma

Een prijsdaling heeft dit jaar wel meer dan ooit prioriteit, benadrukt Saeys. 'Als Alma winst maakt, wordt die in elk geval aangewend om de subsidie vanuit studentenvoorzieningen af te bouwen of om de prijzen te laten dalen. Dit jaar

zal minstens de helft van eventuele winst gebruikt worden om de prijzen in het tweede semester naar beneden te halen.'

Lege aula, lege alma

Maar die winst kan er dus enkel komen als het aantal Alma-gangers 70% van de referentieopkomst uit 2019 bedraagt, de opkomst in het laatste pre-coronajaar. In het verleden hebben prijsstijgingen vaak een averechts effect gehad op de opkomst.

Sinds de coronacrisis is dat helemaal niet meer evident: studenten gaan minder naar de les en bijgevolg ook minder naar de Alma. Saeys: 'Voor de studentenrestaurants in het centrum speelt dat niet zo hard, maar voor de Alma's in Arenberg en Gasthuisberg maakt gedigitaliseerd onderwijs een enorm verschil.' De voorbije maanden kregen zij de helft minder studenten over de vloer in vergelijking met vroeger.

'Studenten hebben meer dan ooit nood aan sociaal contact'

Ann Gaublonne, directeur Stuvo KU Leuven

Zowel Studentenvoorzieningen als Alma zelf zien dan ook een sociale rol als ontmoetingsplek weggelegd voor de restaurants. 'Studenten hebben meer dan ooit nood aan sociaal contact', stelt Gaublonne. Ze gelooft niet dat studenten individualistischer zijn geworden, al zijn de etensvoorkeuren dat misschien wel. En ook dat is iets waar Alma rekening mee moet houden.

Totaalconcept

Waar veel studenten vooral naar de prijzen kijken, zet Alma ook in op gezondheid, duurzaamheid en gezelligheid. Ook Bleukx benadrukt het belang hiervan, zij het in afweging met de prijs. Studenten die elke dag bij Alma de goedkoopste maaltijd komen eten, zullen evenwichtige voeding binnenkrijgen. Momenteel heeft Alma geen zicht op het aantal studenten dat dagelijks naar het studentenrestaurant gaat.

Alma zal inzetten op marketingcampagnes om bekend te blijven onder studenten. 'We willen niet de platte commerciële toer opgaan en studenten koste wat kost binnenhalen', duidt Saeys, 'maar we geloven dat ons aanbod een meerwaarde is voor de student en willen hen daar dan ook van op de hoogte brengen.'

'Als zou blijken dat de student geen behoefte heeft aan Alma, dan heeft Alma ook geen bestaansredenen meer'

Stefaan Saeys, voorzitter Raad van Bestuur Alma

Zo zal Alma via kleine vestigingen ook meer inzetten op nabijheid, en zullen de vestigingsverantwoordelijken meer vrijheid en middelen krijgen om aan de uitstraling van hun eigen vestiging te werken. Alma zal meer gedecentraliseerd te werk gaan, een aanpak die mede meer door kersverse CEO Tom Mesdag werd ontwikkeld.

Student als enige bestaansreden

Dat nieuwe, afgeslankte model heeft volgens Saeys alle kansen op slagen. Alma zal alvast elke maand rapporteringscijfers ontvangen op basis waarvan geschakeld kan worden. 'Als zou blijken dat de student geen behoefte heeft aan Alma, dan heeft Alma ook geen bestaansredenen meer', stelt Saeys. Maar hij gelooft dat Alma wel nog een rol te spelen heeft.

De tijd zal moeten uitwijzen hoeveel studenten komen opdagen. Feit is dat er weer een nieuwe generatie aan de universiteit start die de Alma kan ontdekken. 'Door de aanpassingen aan het gedi-

gitaliseerde onderwijs zullen er hopelijk ook weer meer studenten hun weg naar de Alma vinden', vertelt Bleukx. 'Het effect van de prijsstijgingen zal dus moeilijk te meten zijn.'

Van rood vlees naar vegan

Op een koude winterdag in 1954 opende de eerste Alma haar deuren in de Bondgenotenlaan.

tekst: Joanna Wils

Op het menu stond voornamelijk rood vlees en een brede keuze aan koolhydraten. Groenten vormden in de dagschotels geen echte prioriteit. Voor omgerekend zo'n €0,60 kreeg de student soep, een warme maaltijd en dessert. Alma breidde uit met verschillende nieuwe vestigingen in de stad en nam onder meer het restaurant van het Pauscollege voor haar rekening.

De eerste tien jaren voerde Alma geen prijsstijgingen door. Toen de KU Leuven splitste en Alma haar Franstalige studenten verloor, daalde de omzet sterk. De prijzen stegen en in 1982 deed de prijsdifferentiatie haar intreden. Studenten konden voortaan kiezen tussen goedkopere dagschotels en duurdere gerechten. Het fenomeen van de 'gehaktbalstudent' en de 'biefstukstudent' was een feit.

Alma groeide uit tot een vaste waarde. Op bepaalde momenten zorgde Alma voor een derde van alle warme maaltijden die studenten in Leuven aten. Maar tegen het einde van de jaren ne-

gentig draaide Alma verschillende jaren verlies, terwijl er systematisch prijsstijgingen werden doorgevoerd. Er werd geopperd dat het concept van een studentenrestaurant voorbijgestreefd was: de student werd steeds individualistischer. Maar Alma zette voort onder het motto dat de traditie verder zou worden gezet. Er is meer dan ooit nood aan sociaal contact, zo klomk het.

Op bepaalde momenten zorgde Alma voor een derde van alle warme maaltijden die studenten in Leuven aten

Ook in de jaren 2000 draaide Alma verlies. In 2013 werd crisismanager Daniel Lips aangesteld. Lips liet zich ontvallen dat Alma jarenlang slecht was beheerd en trok Alma uit de financiële put. Er

volgde een vaste benoeming en er kwamen grootsse plannen voor kasteeldiners met barbecue-elementen. Voor Gasthuisberg werd nagedacht over een openluchtconcept onder de naam Grashuisberg. Alma-mascotte Vorkman zag rond diezelfde periode het licht. Alma stond er weer goed voor.

Sindsdien zijn elk jaar weer consequent prijsstijgingen doorgevoerd. De uitschieter is de coronaperiode: toen kostten alle gerechten €6 en verdwenen populaire maaltijden als spaghetti en vol-au-vent uit het assortiment. Alma's populariteit stuitte in elkaar, verschillende vestigingen sloot tijdelijk de deuren.

Sinds 2020 bepaalt de KU Leuven hoeveel een maaltijd kost en ook het beheer van Alma's gebouwen is overgenomen door de universiteit. Alma herstructureerde en sloot haar grootkeuken in Heverlee. Alma zat in een negatieve spiraal, zo klomk het. Een meer gedecentraliseerde aanpak moet Alma nu weer meer leven inblazen.

De oevers van de Dijle zagen rood en de bedding stond droog van de lijken

In 891 vond in Leuven, toen Lovon, een bloedig gevecht plaats. De troepen van de kersverse Oost-Frankische koning Arnulf van Karinthië versloegen de Noormannen die er hun kamp hadden opgezet.

tekst: [Elena Amore](#)

illustraties: [Mira Caris](#), [Freya Caris](#) en [Heike Ostijn](#)

De Slag bij de Dijle vond plaats in 891, vermoedelijk waar zich nu het Groot Begijnhof bevindt. De overgebleven beschrijvingen van de veldslag wijzen op een heftig en bloedig gevecht. De oevers van de Dijle kleurden rood en de bedding van de rivier stond droog door de hoeveelheid lijken die erin dreef.

De Vikingen waren volgens de overlevering komen aanvaren uit het Noorden met honderden boten, elke boot had plaats voor zo'n dertig man. Eens op het continent verspreidden de Noormannen zich. In Lovon trof het leger van Arnulf van Karinthië het winterkamp van de Vikingen aan. In het moerassig gebied zag de Frankische ruitierij zich genoodzaakt af te stappen van haar paarden. Wat volgde was een chaotisch gevecht.

De overwinning zou, zo schrijven de kronieken, behaald zijn door de Vikingen terug te dringen tot in de Dijle, waar ze toen massaal verdrinken. De Vikingen waren echter zeevaarders. Hun boten lagen wellicht op de rivier op hen te wachten. Dat doet twijfelen aan deze beschrijving van de feiten.

Plunderaars of handelaars?

'In de chaos van het gevecht kunnen een aantal Vikings zeker zijn verdrongen', zegt professor in de middeleeuwse geschiedenis Brigitte Meijns, 'Maar dat de bedding droog stond van de lijken is compleet bij de haren getrokken.'

Meijns deelt de aanvallen van de Vikingen in onze streken op in twee fasen. De eerste fase loopt van 800 tot 840. In die periode voerden de Vikingen, vermoedelijk Denen, jaarlijkse invallen uit en keerden ze voor de winter terug naar hun thuisland. In de tweede fase, na 840, besloten de Denen te overwinteren in de streken die ze plunderden. Het is in deze fase dat de Slag bij de Dijle plaatsvond.

De overlevering spreekt in zeer stereotiepe termen over de Vikings. Ze worden beschreven als heidenen die onze streken te vuur en te zwaard vernielden. Dat valt echter te relativiseren. 'De Vikingen waren in de eerste plaats handelaars', zegt archeoloog Caes.

'De andere zonen moesten dan elders hun geluk vinden. Dat ging niet altijd zonder slag of stoot'

[Ward Caes](#), archeoloog KU Leuven

Caes legt aan de basis van deze handelslust het Deense middeleeuwse erfrecht. 'Volgens hun wetgeving ging een erfenis altijd naar de oudste zoon', legt hij uit. 'De andere zonen moesten dan elders hun geluk vinden. Dat ging niet altijd zonder slag of stoot.'

Die handelsbetrekkingen langs de Dijle kan hij staven met een oude muntschat gevonden in Muisen, bij Mechelen. De meest recente munt dateert van 884; het jaar waarin de Vikingen voor het eerst in Leuven de winter zouden hebben doorgebracht. Deze Karolingische muntschat bevatte ook een zilveren dirham, een Arabische munt.

Hongersnood

De Vikingen voerden in die tijd veelvuldig handel met de Arabieren via een handelsstroom die langs Centraal-Europa Denemarken bereikte. Volgens Caes is de munt dus wellicht via de Vikingen hier beland. 'Die instroom van dirhams heeft in West-Europa de munteconomie geherintroduceerd', weet hij te vertellen.

Dat de muntschat überhaupt begraven werd, wijst toch op plunderingen of wrijvingen. Mensen begroeven hun bezittingen namelijk pas indien ze bezorgd waren dat iemand ze zou komen stelen.

De Vikingen zijn echter niet finaal verdwenen na hun nederlaag in Leuven

Arnulf van Karinthië, de toenmalige Oost-Frankische koning, triomfeerde over de Vikingen. 'In 891 had hij nog maar net zijn voorganger Karel III de Dikke afgezet', licht Ward Caes toe. Maar dankzij de overwinning wist Arnulf van Karinthië zijn machtspositie te consolideren.

De Vikingen zijn echter niet finaal verdwenen na hun nederlaag in Leuven. Volgens de Annalen van de Abdij van Sint-Vaast zijn ze blijven hangen in Leuven tot de herfst van 892. Waarschijnlijk verlieten ze Leuven uiteindelijk omwille van hongersnood veroorzaakt door droogte.Ⓢ

'Door de huidige codex voelen studenten zich niet gehoord'

Bram Schaefer staat dit jaar aan het hoofd van studentenkoepel LOKO. Enkele grote dossiers wachten hem op, waaronder een eigen Leuvense studentencodex.

tekst: Kasper Nollet
beeld: Kasper Nollet

'Dit vind ik echt niet leuk', zegt de bescheiden voorzitter wanneer we zijn portretfoto's nemen. Bram Schaefer bezit een ontwapenende vriendelijkheid; het laat geen wonder dat groeps sfeer een belangrijk programmapunt was tijdens zijn verkiezing. Toch wachten er enkele belangrijke dossiers op hem. In de zetels van onze redactie, vlak boven Schaefer's eigen hoofdkwartier, hoorden we hem uit over zijn plannen voor het komende jaar.

Afgelopen zomer zijn jij en je team vlot verkozten. Kringen staan duidelijk achter jullie visie. Wat zijn jullie belangrijkste plannen?

Bram Schaefer: 'Een punt waar Caro (*Hermans, ondervoorzitter LOKO, red.*) en ik belang aan hechten is dat iedereen zich goed voelt binnen LOKO. Afgelopen jaren is er veel te doen geweest mentaal welzijn, en ook binnen studentenverenigingen merkte je een erg hoge druk op mensen.'

'Er zitten veel liedjes in de codex die in Leuven eigenlijk niet veel gezongen worden'

'We hebben immers met veel uitval gezeten de afgelopen twee jaar. Wat we ook erg belangrijk vinden is om kritisch te kijken naar hoe LOKO de afgelopen jaren werkte.'

Hoe bedoel je dat concreet?

'We bedoelen het in de algemene zin, maar om een voorbeeld te geven: LOKO stelt al een aantal jaren beleidsplannen op een bepaalde manier voor. Dat zijn grote Excel-sheets met allerlei gegevens in, maar dat werkte overweldigend en beperkend. Nu zoeken we dus een manier om hetzelfde doel te bereiken maar dan helderder.'

Een nieuwe codex

LOKO is momenteel bezig aan de ontwikkeling van een eigen, nieuwe studentencodex.

'Het is eigenlijk een vraag die al vijf jaar speelt. Momenteel brengt het Studentencentrum vzw het huidige groene boekje uit (*de verkoop gebeurt door KVHV Leuven, red.*), maar daar zitten geen studenten in. Er staan veel liedjes in de codex die in Leuven niet veel gezongen worden, en tegelijk

is er weinig ruimte om aan vernieuwing van de liedjes te doen.'

'Het grote probleem is vooral het gebrek aan voeling met studenten. Bijvoorbeeld in de editie van een paar jaren terug werd *Leuven schoonheid* eruit gehaald, maar dat was een van de meest gezongen liederen. Als studenten voelen we ons dus simpelweg niet gehoord in de vorm van de huidige codex, terwijl wij die gebruiken.'

De traditionele codex wordt al jaren uitgedeeld door het KVHV Leuven. Is het dan de bedoeling om los van hen een eigen codex te publiceren?

'We hadden in 2021 een werkgroep opgestart met veel partijen erin: de kringen, de konventen (*overkoepelende organen van de Leuvense studentenclubs, red.*), vrije verenigingen, noem maar op. Maar er waren toen zoveel partijen dat er niets uit gekomen is.

'De samenwerking met Stura loopt momenteel erg goed'

'Nu hebben we vorig jaar een eigen voorstel gedaan aan onze Algemene Vergadering, dat ze heeft goedgekeurd. De nieuwe codex zal niet door LOKO zelf, maar door een aparte vzw worden uitgegeven. In die vzw zullen wel altijd studenten vanuit LOKO zitten, dat was voor ons erg belangrijk.'

Wie zetelt er dan naast de studenten in die vzw?

'Dat zouden dan zogenaamde oudgedienden zijn: oud-studenten met kennis van het cantusen. Die beslissing maakten we ook om voor continuïteit te zorgen. Als je elk jaar nieuwe leden verkiest dan verlies je immers het langetermijnperspectief.'

Hoe zit het dan met de controversiële liedjes in de codex, worden die verwijderd, of eerder gekaderd?

'Er zal een adviesorgaan komen, opgebouwd uit studentenvertegenwoordigers, dat advies kan geven aan de codex-vzw voor aanpassingen. Het is uiteraard niet de bedoeling om zeg maar de helft van de codex te schrappen.'

'Voor de eerste uitgave is de focus vooral: welke liedjes kunnen we toevoegen, en hoe kunnen we het Leuvense studentenleven het beste weerspiegelen? Als je nu kijkt naar de blauwe pagina's, dan merk je dat de meeste Leuvense kringen en verenigingen die eigenlijk niet echt meer gebruiken.'

De band met de Studentenraad

Laten we het hebben over jullie burens, de Studentenraad. Na een jaar met een personeelstekort, draait hun vertegenwoordiging nu weer op volle kracht. Hoe is jullie band met Stura?

'Stura is een van onze belangrijkste partners. Er is regelmatig overlap in bevoegdheden, op vlak van studentenvoorzieningen of diversiteitsbeleid bijvoorbeeld. Daar proberen we dan samen met hen als één fractie op te treden. Je kan het je immers niet veroorloven om tegen elkaar uitgespeeld te worden als studentenvertegenwoordigers. Die samenwerking loopt momenteel erg goed.'

Sinds vorig jaar is die samenwerking verder versterkt door de oprichting van een officieel campusoverleg. Wat campusbrede dossiers betreft zijn jullie nu een geleding onder Stura. Hoe sta je tegenover die nieuwe samenwerking?

'Het is goed dat daar nu een structuur voor is, vroeger was dat erg vaag. Het traditionele onderscheid luidt: Stura werkt KU Leuven-breed op vlak van leren, LOKO werkt Leuven-breed op vlak van leven. Maar wanneer je KU Leuven-breed ging op vlak van leven, was het niet duidelijk wie bevoegd was. De vertegenwoordiging zat dan bij Stura, terwijl de expertise bij LOKO zat.'

Democratische vertegenwoordiging?

De doorsnee student is vaak niet op de hoogte van de dossiers waarmee LOKO of de kringen bezig zijn op hogere niveaus. Is dat volgens u een probleem?

'Een probleem? Nee. Maar jammer? Ja. Omdat we met een getrapt systeem zitten, is het niet echt nodig dat iedere student op de hoogte is van de dossiers, die vaak erg complex kunnen zijn. In het ideale geval zou dat natuurlijk wel zo zijn.'

En kan LOKO daar dan niets aan doen? Ik denk bijvoorbeeld aan meer zichtbaarheid online.

'Ons communicatieteam is er volop mee bezig, maar we zijn daar momenteel wel een beetje onderbemand. Het team werkt nu aan een soort blog waarop we de meest relevante dossiers voor studenten kunnen plaatsen.'

'Vrouwenquota en de 24 urenloop? Dat is een moeilijke kwestie'

En op het niveau van de kringen in jullie AV: toetsen zij voldoende af met de studenten uit hun richting?

'Daar heb ik niet veel zicht op, dat hangt ook van kring tot kring af. Volgens mij is het de verantwoordelijkheid van de kringen om zelf na te gaan of ze voldoende voeling hebben met hun studenten. We raden hen wel aan om met zoveel mogelijke mensen uit hun kring hun standpunten op onze AV af te toetsen.'

Als gewone student is het enige moment waarop je je stem kan laten horen echter wel

de kiesweek van je kring. Voor de rest moeten studenten blind vertrouwen op hun vertegenwoordigers. Is dat geen probleem?

'Er zijn heel veel systemen om stemmen te verzamelen. Je moet kijken naar wat praktisch haalbaar is. Onze structuur is al log: we komen maar elke twee weken samen. In een ideale wereld is iedere student volledig op de hoogte van elk dossier, maar dat is praktisch niet mogelijk.'

De 24 urenloop

Laten we het om af te sluiten hebben over de 24 urenloop. De 50ste editie nadert met rasseschreden. Wat heeft LOKO voor ons in petto?

'Een van de belangrijkste dingen is dat we op maximale capaciteit kunnen draaien en iedereen kunnen verwelkomen op dat *schone* evenement. Op het plein waar de dj's draaien zullen we zorgen voor goede namen. We hebben ook een livestream die zal worden uitgezonden door ROBTv. Het belangrijkste is bovenal: een super mooie editie neerzetten.'

Vrouwen en de 24 urenloop, vaak een heikel punt. In het verleden werd het idee van vrouwenquota al geopperd. Wat is uw mening in die kwestie?

'Dat is een moeilijke kwestie. Mijn mening is dat je nooit goed gaat kunnen doen. De voorbije jaren kregen we het signaal dat voor de meeste mensen de sfeer van het evenement primeert.'

'Amuseer u, ga naar de campus, maar studeer ook een beetje!'

'Het is jammer dat niet iedereen die dat wil kan meelopen, dat vind ik zelf ook, maar uiteindelijk denk ik dat je niet kan winnen. Het huidige concept werkt en we staan altijd open voor veranderingen, maar je kan niet alles hebben.'

Heb je nog een laatste boodschap voor onze lezers?

'Ik raad alle studenten aan om naar hun campus te gaan. Sluit je zeker niet op zoals je de afgelopen jaren vaak hebt moeten doen. Er is zoveel te beleven aan je hogeronderwijsinstelling. Denk dan bijvoorbeeld aan wat de kringen aanbieden, maar er is ook zo veel meer dan dat. Amuseer u, ga naar de campus, maar studeer ook een beetje! (lacht)☺

'Een studentenraad samenstellen is altijd een beetje Game of Thrones'

Toon Robberecht volgt Pepijn Nollet op als voorzitter van de studentenraad. Het dossier rond lesopnames komt zo op zijn bord te liggen. 'Ik denk dat het een spannend jaar zal worden', geeft hij toe.

tekst: [Wolf France](#)
beeld: [Sharon Poppe](#)

Op vijf augustus werd Toon Robberecht (24) verkozen tot voorzitter van de Leuvense studentenraad (Stura). Enkele dagen voor zijn *maiden-speech* op de plechtige opening van het academiejaar voelden we hem aan de tand over zijn plannen voor dit academiejaar en de toekomst van Stura.

Waarom ben je voor het voorzitterschap van de Leuvense studentenraad gegaan?

Toon Robberecht: 'Ik ben via de kring Musicologica in de onderwijsraad beland. Daarna heb ik twee jaar voor Stura gezeteld in de Academische Raad (AR). Het voorzitterschap heeft wat meer voeten in de aarde gehad. Aangezien ik pas laat beslist heb om verder te studeren, kwam dat voorzitterschap ook pas laat op tafel te liggen.'

'Stura mag je leven niet beheersen'

'Hannelore Durt, die vorig jaar FO-voorzitter van FORS (*Het faculteir overlegorgaan van Rechten en Criminologie, red.*) was, en ik hebben lang gediscussieerd over wie welke rol op zich zou nemen. De beslissing is uiteindelijk pas gevallen op de laatste dag van het semester. We hebben toen in vrede besloten dat zij het ambt van ondervoorzitter op zich zou nemen. Maar we zijn principieel één en ondeelbaar.'

'Hannelore was zeer nauw betrokken bij de vorming van het team. Een studentenraad samenstellen dat is altijd een beetje zoals Game of Thrones. Ik moet ook mijn voorganger Pepijn danken dat het dit jaar zo'n groot team is geworden. Hij heeft vorig jaar heel wat voorbereidend werk gedaan.'

Nog niet alle posten zijn ingevuld. Wordt dat een probleem?

'De belangrijkste posten zijn ingevuld. De groepsbestuurder Biomedische Wetenschappen ontbreekt, maar dat is voor de interne werking van Stura geen ramp. We proberen daar nog iemand voor te vinden, maar de eerlijkheid gebiedt dat dit moeilijker wordt als het jaar vordert.'

Hoe komt het dat de opvolging zo vlot verliep?

'Vorig jaar was echt een heel goed jaar. We zijn moeilijk begonnen, maar doorheen het jaar zijn we dicht naar elkaar gegroeid. De intrinsieke motivatie zat echt goed. Ook de relaties met de FO's waren goed. Volgens mij hebben we daarom bijna alle mandaten kunnen invullen.'

Denk je dat die vicieuze cirkel van moeilijke opvolging nu doorbroken is?

'Dat hoop ik van harte. Het onderhouden van een goede work-lifebalance zal centraal staan dit

jaar. Stura mag je leven niet beheersen. In het verleden had een mandaat bij Stura vaak de bijklank heel veel werk te zijn. Dat gaan we dit jaar doorbreken. Het wordt de taak van de ondervoorzitter om erover te waken dat mensen zich zullen amuseren en tijd genoeg zullen hebben om te studeren.'

'Wanneer studenten terug naar de les gaan, zullen docenten waarschijnlijk meer geneigd zijn om lesopnames te voorzien'

'We hebben dit reeds gedaan door de agenda van mandatarissen te verlichten. Daarnaast gaan we meer inzetten op teambuildings en groepsgevoel. Ik vind het persoonlijk ook belangrijk dat we niet aan micromanagement doen, maar iedereen de vrijheid en het vertrouwen geven dat hij verdient. Laat elkaar maar groeien.'

Wat zijn je verwachtingen voor dit jaar?

'Ik denk dat het een spannend jaar zal worden. Eén van de grootste uitdagingen is ongetwijfeld het dossier rond lesopnames. Maar we moeten echt stoppen met daar een symbooldossier van te maken. We gaan het zeker niet loslaten, maar we moeten zorgen dat we voor onszelf geen deuren dicht doen.'

'De winst rond digitalisering die tijdens corona is geboekt, was behoorlijk artificieel'

'Een andere grote uitdaging is ervoor zorgen dat studenten terug naar de les gaan. Ik ben zelf een matige lesgever, maar lessen zijn nuttig... of toch vaak (*lacht*). Wanneer studenten terug naar de les gaan, zullen docenten waarschijnlijk meer geneigd zijn om lesopnames te voorzien. Al zijn die twee geen perfect communicerende vaten.'

Zal het post-corona-onderwijs dan dit jaar definitief vormgegeven worden?

'Men is daar inderdaad mee bezig. Er liggen nog geen nota's op tafel voor meer activerend onder-

wijs, maar een aantal mensen ziet die transitie bijzonder graag gebeuren. Voor ons is het vooral belangrijk dat de werklust voor studenten niet verhoogt. Maar het zal niet zo'n vaart lopen. Ik heb al gemerkt dat dit geen gemakkelijke discussie is.'

'Er zal nooit een campusraden-AV samengeroepen worden'

'De winst rond digitalisering die tijdens corona is geboekt, was bovendien behoorlijk artificieel. De universiteit heeft sommige proffen echt moeten dwingen om lesopnames te voorzien. Mensen willen niet dat zo iets hen van bovenaf wordt opgelegd. Er zijn dus vakken waar de gedwongen digitalisering heeft aangeslagen, maar veel zullen dat er niet zijn. We mogen niet naïef zijn.'

Een belangrijke verwezenlijking vorig jaar was het campusoverleg. Hoe zal dat er dit jaar uit zien?

'Studentenvoorzieningen op het centrale niveau zullen in de toekomst alleen maar belangrijker worden. We moeten de lokale campusraden

helpen om daaraan mee te kunnen werken. LOKO (*de Leuvense studentenkoepel, red.*) heeft doorheen de voorbije jaren een enorme professionalisering doorgemaakt in vergelijking met andere campusraden. Momenteel overschaduwde LOKO de andere campusraden. Met Stura kunnen we die campusraden ondersteunen om op hun campus te bereiken wat LOKO in Leuven heeft bereikt.'

'Het campusoverleg kan daar volgens ons een belangrijke rol in spelen, in samenwerking met onze Algemene Vergadering uiteraard (AV). De AV moet zoals het reglement voorschrijft controleren, maar tegelijk genoeg vrijheid geven aan de campusraden. Die constructie zal waarschijnlijk niet altijd voor iedereen duidelijk zijn, maar het campusoverleg verdient haar plaats.'

'Er zal nooit een campusraden-AV samengeroepen worden. Praktisch is dat gewoon onmogelijk. Maar we willen een campusoverleg dat transparant is tegenover de AV. Het campusradenoverleg zal dus onder de AV hangen. Campusraden kunnen altijd aansluiten op de AV, maar het is belangrijk dat enkel de FO's stemrecht hebben.' ☺

Stura-bestuur 2022-2023

Dagelijks Bureau:
Voorzitter: Toon Robberecht
Ondervoorzitter: Hannelore Durt
Algemeen Beheerder: Vincent Hofmans
Campuscoördinator: Matthias D'helft
Groepsbestuurder W&T en AR: Stijn Lapere
Groepsbestuurder HUM en AR: Marte Polspoel

Algemeen Bureau:
Onderwijsraad: Eline Gonnissen en Andreas Vandingenen
Educatieve Master: Aurélie Van delm
Internationaal: Christiana Galani
Una Europa: Marieke Laenen
Internationaal: Robin Kokot en Niklas Angelov
Duurzaamheid: Liesa Vosch

Diversiteit en Inclusie: Yune Paepe en Stijn Oosterlinck
Cultuur: Dries Paesen
ICTS: Ruben Kindt
Stuvo: Tom Konings en Hélène Vrielynck

Voorspeld Stura-rampjaar blijkt geslaagde overgang

Wat een moeilijk jaar leek te gaan worden, heeft Stura uit zijn as doen herrijzen. Ondanks de afwezigheid van grote dossiers, heeft Pepijn Nollet zijn stempel op de studentenraad kunnen drukken.

tekst: [Wolf France](#)

illustratie: [Freya Caris](#) en [Paul Diallo](#)

Toen Pepijn Nollet een jaar geleden aan zijn voorzittersmandaat begon, was het duidelijk dat het geen gemakkelijk jaar zou worden. De verkiezingen verliepen niet van een leien dakje en slechts een klein deel van de functies waren ingevuld. Bovendien was door een slechte verhouding met zijn directe voorganger de overdracht niet optimaal. 'Ik heb tijdens het jaar nog veel zelf moeten ontdekken', stelt Nollet.

Dat de late verkiezing van de voorzitter een invloed zou hebben was ook voor leden van de Algemene Vergadering van Stura duidelijk. Volgens Dieter Verwaest van VTK heeft die late verkiezing ervoor gezorgd dat alles is opgeschoven. 'Hierdoor was het de eerste maanden vooral crisismanagement', geeft Nollet toe. 'Er zijn toen momenten geweest waarop ik getwijfeld heb om de handdoek in de ring te gooien.'

'We hebben veel geluk gehad'

[Pepijn Nollet, voorzitter Stura 2021-2022](#)

Dat het voor de universiteit een beleidsjaar was, heeft volgens Nollet bijgedragen aan het succesvolle jaar van de Studentenraad. 'We hebben veel geluk gehad', biecht hij op. 'Het is uiteindelijk een geslaagd overgangsjaar geworden.'

Nieuw overlegorgaan

Ondanks de moeilijke start heeft Stura toch heel wat kunnen bereiken vorig jaar. Volgens huidig voorzitter en toenmalig lid van het Dagelijks Bestuur, Toon Robberecht, kwam dat grotendeels doordat de sfeer echt goed zat. Nollet voegt toe dat het wegebben van corona daar een grote rol in heeft gespeeld. Verwaest bevestigt: 'Tijdens corona was het veel minder aangenaam om studentenvertegenwoordiger te zijn.'

De grootste overwinning is ongetwijfeld het doorvoeren van het campusradenoverleg. Overleg tussen de campussen valt nu onder de koepel van de studentenraad. 'Het was oorspronkelijk niet gepland om zo vaak samen te zitten met de campusraden', geeft Nollet toe. Het belangrijkste aan

het campusradenoverleg is volgens hem dat de rol van LOKO binnen Stura nu duidelijk is.

Onvermijdbare teleurstellingen

Andere dossiers zijn dan weer op een teleurstelling uitgedraaid. Zo ontstond er in december vanuit de AV de ambitieuze eis om gratis menstruatiesproducten te voorzien in de sanitaire ruimtes van de KU Leuven. Vlug vervelde dat tot de eis om in elke sanitaire ruimte menstruatiesproducten binnen handbereik te hebben. Volgens Nollet was er vanuit de universiteit echter weinig appetijt om zelfs aan die minder ambitieuze eis tegemoet te komen.

Een ander initiatief dat willens nillens op een flater uitdraaide is de oprichting van een Brusselse campusraad, de BIC. Dat was bijzonder pijnlijk omdat Brussel voor de KU Leuven de grootste campus buiten Leuven is. Volgens Nollet was het idee achter de BIC goed, maar kon het niet overle-

ven doordat er op de Brusselse campus niet echt een vertegenwoordigingscultuur leeft.

'De oppositie tegen ons voorstel rond lesopnames kwam vooral vanuit de faculteiten'

[Pepijn Nollet, voorzitter Stura 2021-2022](#)

Toen Pepijn Nollet begin vorig jaar geïnterviewd werd door *Veto* was hij lyrisch over de klankbordgroepen die hij zou invoeren om het studentenmiddenveld te betrekken. 'Nu besef ik dat het oorspronkelijke plan veel te ambitieus was', geeft hij toe. 'We hebben wel klankbordgroepen rond bepaalde thema's voor de Facultaire Overlegorganen opgericht', maakt hij zich sterk. Robberecht geeft aan het idee van klankbordgroepen dit jaar niet los te laten.

Lesopnames en delen lesmateriaal nog niet van tafel

Een aantal dossiers zijn door omstandigheden nog niet afgerond. Het meest opmerkelijke daarvan is ongetwijfeld de eis om lesopnames te verplichten waar mogelijk. Volgens Nollet is het niet verwezenlijken van die eis een grote teleurstelling.

'Dat ze vorig jaar veel tijd en werk in opvolging hebben gestoken, stemt me tevreden'

[Dieter Verwaest, onderwijs VTK 2021-2022](#)

Toon Robberecht, die het dossier vorig jaar opvolgde in de Academische Raad, meent dat de studentenvertegenwoordiging niet veel verwezenlijken kan worden. 'We zaten op dezelfde lijn als het rectoraat. De oppositie tegen ons voorstel kwam vooral vanuit de faculteiten', voegt Nollet toe.

Een ander dossier dat een te harde noot bleek om te kraken, was de hervorming van het OER-reglement. Volgens Verwaest kwam de KU Leuven

KU LEUVEN

Welkom op het Universitair Sportcentrum KU Leuven

Meer dan 80 sporten

Tal van sportieve evenementen

Vrij te gebruiken topinfrastructuur

En nog veel meer ...

Aerobics / Antwerp 10 Miles / Archery Tag / Atletiek / Badminton / Balfolk / Ballet / Baseball / Basketbal / Beach Balance / Beach Bootcamp / Beachvolleybal / Bodypower / Bodyshock / Bootcamp / Boxing Fit / Calisthenics / Capoeira / Cheerleading / Circuittraining / Conditietraining / Dance around the world / Fatburning / Figuurtraining / Flag Golf / G-Sport / Handbal / Heels Body Hockey / Indoor cycling / Judo / Koppeldans / Korfbal / Kung Fu / Latin dans / Oriëntatielopen / Padel / Rotsklimmen / Roundnet / Rugby / Slowpitch / Snowboarden / Speleologie / Sportdegustatie / Step BBB / Streetdance / Taekwondo / Tafeltennis / Tai Chi / Tennis / Terug in actie / Toestelturnen / Trampoline / Triathlon / Ultimate Frisbee / Voetbal / Volleybal / Vuistbal / Waterpolo / Wielrennen / X-Fit / Yoga / Zelfverdediging / Zumba / Zweefvliegen / Zwemmen

Een heel academiejaar sporten met 1 sportkaart voor slechts € 30

oorspronkelijk met een zeer extreem voorstel: 'In dat voorstel zou het strafbaar geweest zijn om samenvattingen door te sturen naar andere studenten die het vak opnemen.'

Die piste heeft de studentenraad alvast kunnen vermijden. Nollet stelt voor om te streven naar het ontwikkelen van een centraal platform voor het delen van samenvattingen, dat niet door de KU Leuven wordt uitgebaat.

Dubbel gevoel, maar positief eindoordeel

Pepijn Nollet kijkt zelf met een dubbel gevoel op het vorige jaar terug. 'Ondanks de omstandigheden was het een goed jaar, al hebben we de ambitieuze doelen uit mijn visietekst niet kunnen waarmaken', meent hij. Vooral qua interne evolutie klopt hij zichzelf op de borst: 'Er zijn inhoudelijk al sterkere voorzitters geweest, maar misschien was ik wel een van de betere managers.' Hij herhaalt dat Stura in het jaar voor hem op instorten stond.

Ook Dieter Verwaest van VTK is positief. Hij heeft niet het gevoel dat dossiers beter hadden kunnen worden aangepakt of dat er grote fouten gemaakt zijn. Vooral dat ze veel tijd en werk in opvolging gestoken hebben, stemt hem tevreden. Al waarschuwt hij dat een vicieuze cirkel niet op zo'n korte termijn doorbroken kan worden.

Bij Toon Robberecht overheerst vooral het enthousiasme om de onafgewerkte dossiers dit jaar met beide handen vast te grijpen. Al zal dat allerminst een makkelijke taak worden. ☺

Onderwijs kort

Kort nieuws uit het onderwijslandschap.

tekst: [Wolf France](#)

25 miljoen euro extra aan structurele middelen voor hoger onderwijs

Het begrotingsakkoord van de Vlaamse Regering voorziet in totaal meer dan een half miljard euro extra middelen voor Onderwijs. Onder die middelen valt energiesteun voor het huidige en volgende academiejaar, maar ook een verhoging in de structurele middelen.

Die structurele verhoging was broodnodig, aangezien de subsidies voor het onderwijs niet geïndexeerd worden. Volgens Ben Weyts zullen de extra middelen scholen helpen om de energiecrisis door te komen, maar ook om structureel te investeren in onderwijskwaliteit.

Joint bachelor of Sustainability op komst

Dit jaar konden studenten zich voor het eerst inschrijven voor de joint bachelor in European Studies. Die bachelor wordt door het universiteitsnetwerk Una Europa georganiseerd en laat studenten toe om aan verschillende hoogstaande Europese universiteiten te studeren.

Rector Luc Sels vermeldde tijdens zijn openingspeech dat er ook een joint bachelor of Sus-

tainability op komst is. Die richting zou studenten de mogelijkheid geven om zich in het duurzaamheidsvraagstuk te verdiepen aan enkele van de Una Europa universiteiten.

Campus KULAK versterkt haar band met Universiteit de Lille

Sinds 2017 zijn de KU Leuven en de universiteit van Rijsel een strategisch partnerschap aangegaan. Kortrijk, waar campus KULAK gelegen is, ligt dan ook op een boogscheut van Rijsel.

Waar Noord-Frankrijk zich lang in een neerwaartse economische spiraal bevond, vestigen steeds meer Belgische bedrijven zich nu in de regio. Volgens vicedecaan Piet Desmet is Rijsel het kloppende hart van een regio die meer potentieel heeft dan we soms kunnen inschatten.

Tot nu toe beperkte dit partnerschap zich vooral tot gezamenlijke onderzoeksprojecten en joint PHD's. Rector Luc Sels vertelt echter dat er ook op het niveau van opleidingen en levenslang leren snel geschakeld zal worden. Een nauwere samenwerking op vlak van onderwijs staat dus in de steigers. ☺

Tot 600 uren belastingvrije studentenarbeid?

Studenten werken steeds meer en steeds vaker tijdens het academiejaar. De roep weerklinkt om het aantal werkbare uren zonder bijkomende sociale lasten drastisch op te trekken. Dat stuit op protest.

Een Kortrijkse horeca-uitbater lanceerde deze zomer een oproep om het aantal uren die studenten kunnen werken te verhogen. Op dit moment kunnen studenten 475 uur per jaar werken, aan het voordelige tarief. Veel van de uitbater zijn jobstudenten werkten al het maximum van die uren en dreigen te moeten stoppen.

Open VLD en Unizo sprongen mee op de kar met een voorstel om studenten tot 600 uur te laten werken. 'Maar studenten kunnen nu al meer dan die 475 uur werken', aldus professor arbeids-economie Stijn Baert (UGent). 'Ze moeten dan gewoon normale sociale lasten betalen.'

Studenten werken meer dan enkele jaren geleden, en ze doen dat ook vaker tijdens het jaar

Federaal parlementslid Tania De Jonge (Open VLD) betoogt dat het huidige systeem te beperkend is. Volgens haar haken studenten af owwille van de sociale bijdragen. Dat ziet Koen Cabooter,

adviseur sociale zaken bij Unizo, toch anders: 'We zien nu dat een substantieel deel van de studenten meer dan 475 uur werkt. Die groep zouden we graag maximaal terug binnen dat statuut van studentenarbeid trekken.'

Stijgende lijn

Volgens een analyse van cijfers van de Rijksdienst Sociale Zekerheid door Unizo, is de populariteit studenten met een studentenjob in stijgende lijn sinds 2012, met uitzondering van het coronajaar 2020. Het gemiddeld aantal werkuren van een student met een studentenjob, is op vijf jaar tijd van 171 naar 207 gestegen. Bovendien werkt tien procent van de studentenpopulatie meer dan 475 uur.

'Door de vrijheid die studenten kennen in het hoger onderwijs is de impact van een studentenjob op studies daar het meest aanwezig'

Stijn Baert, professor arbeids-economie UGent

Studenten werken dus meer dan enkele jaren geleden, en ze doen dat ook vaker tijdens het jaar. 'De toename van het aantal gewerkte uren situeert zich bijna volledig tijdens het schooljaar', vertelt Cabooter. Het aandeel studenten die alleen werken in de zomermaanden (juli, augustus en september) is tussen 2012 en 2021 afgenomen van 37,2% naar 20,3%.

Voor een verklaring van de toenemende studentenarbeid wordt al snel gekeken naar de krapte op de arbeidsmarkt. 'Dit lijkt de meest logische verklaring, maar er bestaat geen wetenschappelijk fundament voor', weet Baert. Maar het optrekken van het aantal uren is geen duurzame oplossing voor het tekort aan arbeidskrachten, geeft ook Open VLD aan. Zij hopen bedrijven in moeilijkheden daardoor operationeel te houden.

De socialistische vakbond ABVV en federaal minister van Werk Pierre-Yves Dermagne (PS) zien geen heil in dit reddingsmiddel. Voor de ABVV kan een tijdelijke oplossing geen structurele problemen wegwerken. Ook Dermagne is die mening toegedaan. Zij zetten zich daarom in voor degelijke lonen, goede werkomstandigheden en opleidingen in sectoren die kampen met een structureel tekort aan werkkrachten.

Focus scherpstellen

Het risico bestaat dat bij het optrekken van de uren de studievoortgang van de student in gevaar komt. Al stelt Open VLD dat het bewaken van een evenwicht de verantwoordelijkheid blijft van de student. Ook Cabooter stelt dat een balans vinden tussen de verschillende bezigheden (studeren, studentenjob, hobby's, ...) een gezonde verantwoordelijkheid is die de gemiddelde student best kan dragen.

Volgens Baert hangt de impact van een studentenjob op de studievoortgang af van de primaire oriëntatie van studenten. Indien er sterk de focus wordt gelegd op de opleiding, heeft een studentenjob geen groot effect op de studievoortgang. Maar omgekeerd is dat wel het geval, als de student voornamelijk toegelegd is op de studentenjob.

Omwille van de vrijheid die studenten kennen in het hoger onderwijs, is de impact van een studentenjob op studies daar het meest aanwezig. 'Je kan in het hoger onderwijs lang uitstellen', aldus Baert. 'Maar ooit betaalt zich dat uit.'

Proeven van de arbeidsmarkt

Er zijn ook voordelen aan een studentenjob. Een pas afgestudeerde werkzoekende die op diens cv een studentenjob zet, geeft potentiële werkgevers een dieper inzicht in hun kunde, stelt Baert.

Een studentenjob straalt namelijk ambitie, motivatie en zelfstandigheid uit. Dat loopt echter

tekst: [Simon Tibo](#) en [Andreas Vandingenen](#)
illustraties: [Cath Hermans](#)

niet evenredig op met het aantal gewerkte uren: meer uren werken levert in dat opzicht geen extra voordeel op, aldus Baert.

Volgens Cabooter is een student die een studentenjob heeft gedaan beter op de hoogte van de arbeidsmarkt. Dat zorgt voor minder onrealistische verwachtingen. Hij vraagt dan ook om de uitbreiding naar 600 uur in perspectief te plaatsen. 'Om-gerekend naar dagen is dat zo'n 75 dagen werken, op een totaal van 250 werkbare dagen in een jaar. Dat is nog steeds een gezonde eerste werkervaring voor ons.'

'Studenten moeten niet noodzaak zijn om een job te nemen om zo hun studies te kunnen voltooien'

Pierre-Yves Dermagne, minister van Economie en Werk

De vraag is of dat ook aan het voordelig tarief moet, stelt Baert. Een uitbreiding van het aantal uren betekent immers ook minder inkomsten voor de staat. De socialistische vakbond maakt zich voornamelijk zorgen om de inkomsten voor de sociale zekerheid en de jobmogelijkheden van jong afgestudeerden. Cabooter meent echter dat het verlies aan inkomsten wel mee zal vallen, aangezien het om een beperkte ingreep zou gaan voor een beperkte groep.

Democratisering in gevaar?

Een uitbreiding van het aantal uren zou bovendien ook een welkome duw in de rug kunnen betekenen voor studenten in deze crisistijd. Veel studenten zien zich al genoodzaakt extra te werken om het hoofd boven water te houden. Dat haalde ook Stura-voorzitter Toon Robberecht aan in zijn speech tijdens de opening van het academiejaar.

'Werkgevers verkiezen kortlopende contracten uit een vorm van zelfbescherming tegen de op- en neergang van de economie'

Stijn Baert, professor arbeids-economie UGent

'Maar een student moet een student blijven. Hun hoofdplicht is het behalen van een diploma om vervolgens een duurzame bijdrage te leveren aan de maatschappij', zegt Isabelle Van Hiel (ABVV). Ook De Jonge maakt dat onderscheid: 'Voor studenten in een financieel precaire situa-

tie bestaan er voldoende zorgmogelijkheden via andere kanalen. Dat staat voor ons los van een studentenjob.'

Die mening is ook Dermagne toebedeeld. De noodzakelijkheid van een studentenjob gaat in tegen de principes van het gedemocriseerd onderwijs, benadrukt hij. Studenten moeten niet genoodzaakt zijn om een job te nemen om zo hun studies te kunnen voltooien.

De vitamientjes zitten in de schil

Volgens Van Hiel en minister Dermagne zou de uitbreiding van het aantal uren voor jobstudenten ook leiden tot jobvernietiging. In het bijzonder jobs voor vaak kortgeschoolde werknemers en deeltijds werkende werknemers. Cabooter haalt echter aan dat studenten in essentie een flexibiliteit toevoegen binnen een (bijzonder) krappe arbeidsmarkt.

Studentenarbeid vormt zo een ideaal instrument om gewone, reguliere tewerkstelling aan te vullen, of een tijdelijk hogere werklast te counteren. 'Studentenarbeid stelt zich doorgaans niet of nauwelijks in de plaats van de reguliere tewerkstelling', stelt Cabooter. Dermagne betoogt echter dat studenten zo ook overuren en weekendwerk van andere werknemers afnemen.

'Het kan niet de bedoeling zijn dat studentenarbeid als een businessmodel wordt aanzien'

Koen Cabooter, Unizo

Dat studenten voor werkvernietiging zorgen, nuanceert Baert: 'Studenten zijn wel een vorm van concurrentie voor reguliere werknemers, maar dat is niet uitsluitend. Werk creëert werk. Dat dit werkvernietigend zou zijn, is achterhaald en gebaseerd op de idee van een statische arbeidsmarkt.'

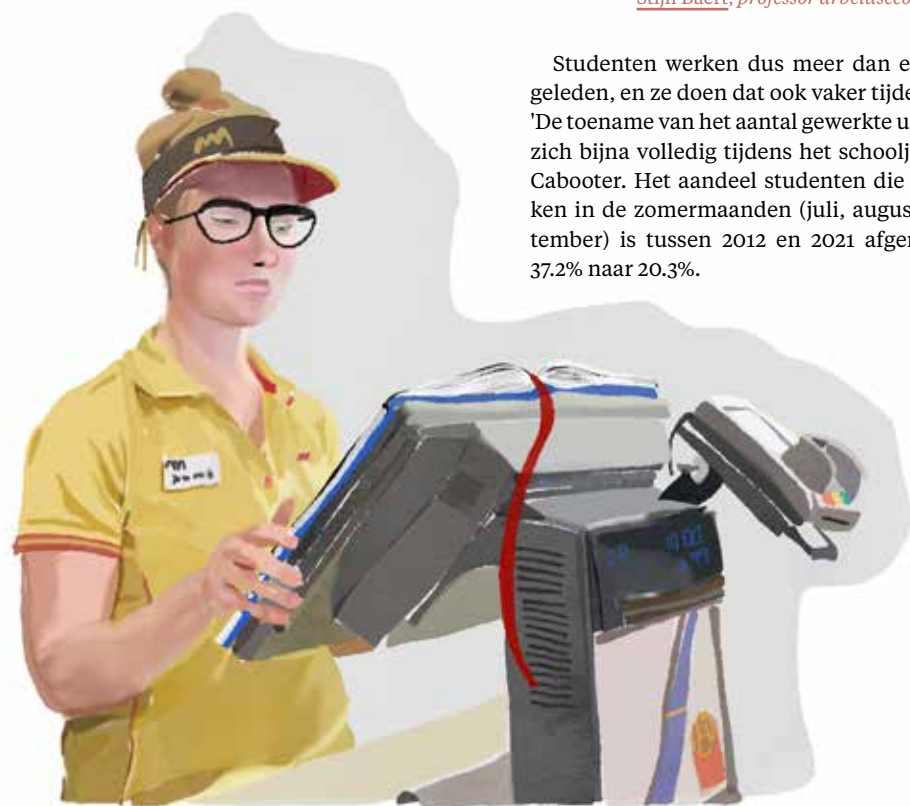
Hij treedt Cabooter bij; volgens Baert zorgen studenten voor een flexibel arbeidsreservoir. In onzekere tijden is er een grotere vraag naar flexibele arbeid. Werkgevers verkiezen kortlopende contracten uit een vorm van zelfbescherming tegen de op- en neergang van de economie, aldus Baert.

Businessmodel

De Jonge vindt dat men moet waken dat studentenarbeid geen bedreiging gaat vormen voor regulier werk. Ze ziet daar voornamelijk ook een rol weggelegd voor de werkgever. Ook Cabooter is geen voorstander van een ongebreidelde uitbreiding.

Werkgevers die zich bijna uitsluitend van jobstudenten bedienen vinden bij De Jonge en Cabooter dan ook geen steun. 'Ons uitgangspunt is dat studentenarbeid aanvult op reguliere arbeid', aldus Cabooter. 'Het kan niet de bedoeling zijn dat studentenarbeid als een businessmodel wordt aanzien.'

Op de vraag of dat bij de Kortrijkse horecaondernemer het geval was, reageert De Jonge dat het een 'grensgeval' is. Maar als een ondernemer bijna uitsluitend jobstudenten in dienst heeft is dat niet de bedoeling. Bij een uitbreiding van het aantal uren hoort volgens De Jonge dan ook een verscherping van het wetgevend kader.☺

Wanneer geest en lichaam niet meer meewillen

Een groot aantal studenten krijgt tijdens hun opleiding te maken met faalangst. Professor Stephan Claes pleit voor een meer realistische kijk op onszelf en anderen die de druk op slagen kan verlichten.

tekst: [Stephan Claes](#)
beeld: [Célia Delandmeter](#)

Als psychiater die zich bezighoudt met angst en depressiviteit zie ik veel jonge mensen in mijn spreekkamer, waaronder heel wat studenten. Sommigen hebben een gekend psychiatrisch ziektebeeld, zoals een ernstige depressie of een verslaving. Toch is dat bij de meesten niet het geval. Waarom consulteren ze dan een psychiater? Dat doe je toch niet zomaar voor de lol?

Nee, voor de lol is het niet. Die jonge volwassenen stellen het niet goed. Ze zijn angstig en slapen slecht. Ze hebben het moeilijk zich te concentreren. Een 'zwaar hoofd' verhindert hen om te studeren. Bij sommigen werken de maag of de darmen niet naar behoren. Bij een aantal is er pijn in het hoofd, op de borst, in de buik.

Ze werden onderzocht door de huisarts en door bekwame collega's in allerlei medische specialismen, maar zelfs met de meest geavanceerde technische middelen werden in het lichaam geen afwijkingen vastgesteld. Ook ik als psychiater kan hen geen echte diagnose bieden. Wat is er aan de hand met die mensen die ziek zijn zonder een ziekte te hebben?

De meest plausibele hypothese is dat zij lijden aan een soort langdurige spanning. Ze hebben een punt bereikt waar geest en lichaam aangeven, beide op hun eigen manier, dat het zo niet verder kan.

Bij mensen die al in het professionele leven staan, wordt de patstelling vaak toegeschreven aan een moeilijke werksituatie en een ondeskundige baas die onredelijke eisen stelt. Dan valt de term burn-out. Bij studenten wordt er gekeken naar studiedruk, pakken leerstof of bijbehorende examens. Toch zit het probleem meer in de diepte.

Heel vaak gaat het niet over studenten die de studies niet aankunnen. Wat te denken van de masterstudent die heel vlot en op schema het bachelorparcours heeft afgelegd, er een fijn sociaal leven op nahoudt, absoluut geen geldzorgen heeft, maar in de examenreeks van het eerste masterjaar bezwijkt door angst, slapeloosheid en hartkloppingen?

Die is niet zozeer bang om niet te slagen, maar om het niet goed genoeg te doen. Om onder een lat te lopen die op de een of andere manier te hoog is gelegd. Perfectionisme is een kwaal waar veel studenten tegen-

Perfectionisme is een kwaal waar veel studenten tegen-aan lopen

aan lopen. Het gaat dan trouwens niet alleen over de studie, maar ook over het eigen uiterlijk, de sociale relaties, de hobby's. Het is allemaal niet goed genoeg.

Hoe is deze perfectionistische geest in onze maatschappij binnengevaaid? Sommigen wijzen op een algemene cultuur van continu streven naar kwaliteitsverbetering, met talloze controlesystemen, stelselmatige verbeterplannen na elk incident, eindeloos evalueren en afvinken, in een niet-aflatend streven naar onfeilbaarheid.

Anderen vermoeden dan weer dat sociale media een belangrijke rol spelen, met hun eindeloze plaatjes en praatjes van succes en volmaaktheid, van buitengewone reizen en fascinerende hobby's, van lichamen in topvorm.

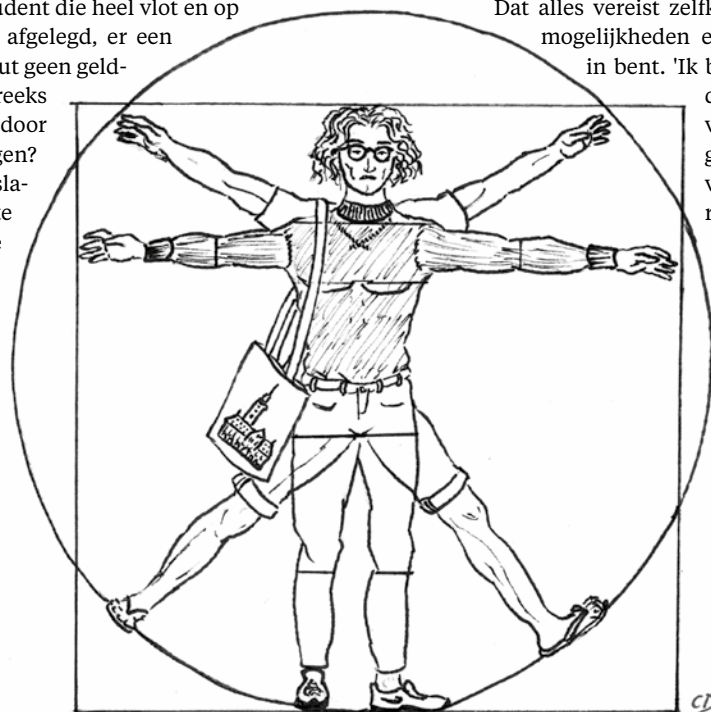
Intussen doen we heel wat om de plaag van perfectionisme en de daaruit volgende uitputting in te dijken. De therapiegroepen waarin met studenten wordt gewerkt rond faalangst zijn talrijk. Er wordt aandacht geschonken aan het lichaam, bijvoorbeeld met yoga en mindfulness. Individuele psychotherapie is breed beschikbaar.

Toch voelen we aan dat dit alles, hoe zinvol ook, iets te veel 'Kurieren am Symptom' is, zoals de Duitsers dat zo mooi noemen, en dat we nood hebben aan een meer fundamentele culturele omslag om deze 'perfectionisme-plaag' de kop in te drukken.

Hoe die omslag er precies moet uitzien, weet niemand, maar misschien gaat het een stuk over mildheid, het goedmoedig omgaan met de beperkingen van jezelf en van anderen. De illusie loslaten dat je alles kan en moet bereiken wat je maar wil, als je maar genoeg je best doet, hoort er ook bij.

Dat alles vereist zelfkennis, een correct inschatten van je mogelijkheden en van de dingen waar je niet goed in bent. 'Ik ben een God in 't diepst van mijn gedachten', dichte Willem Kloos, maar volwassen worden betekent net die god ontmantelen, hem met zijn twee voeten op de aarde zetten. Een milde, realistische, lichtjes ironische, maar vooral goedmoedige kijk op onszelf en op de wereld rond ons, dat is misschien wel het beste medicijn tegen faalangst.☺

Stephan Claes is professor Volwassenenpsychiatrie aan de KU Leuven en psychiater bij UPC KU Leuven. Hij is gespecialiseerd in angst en depressie bij volwassenen.

Iedereen leest Veto.

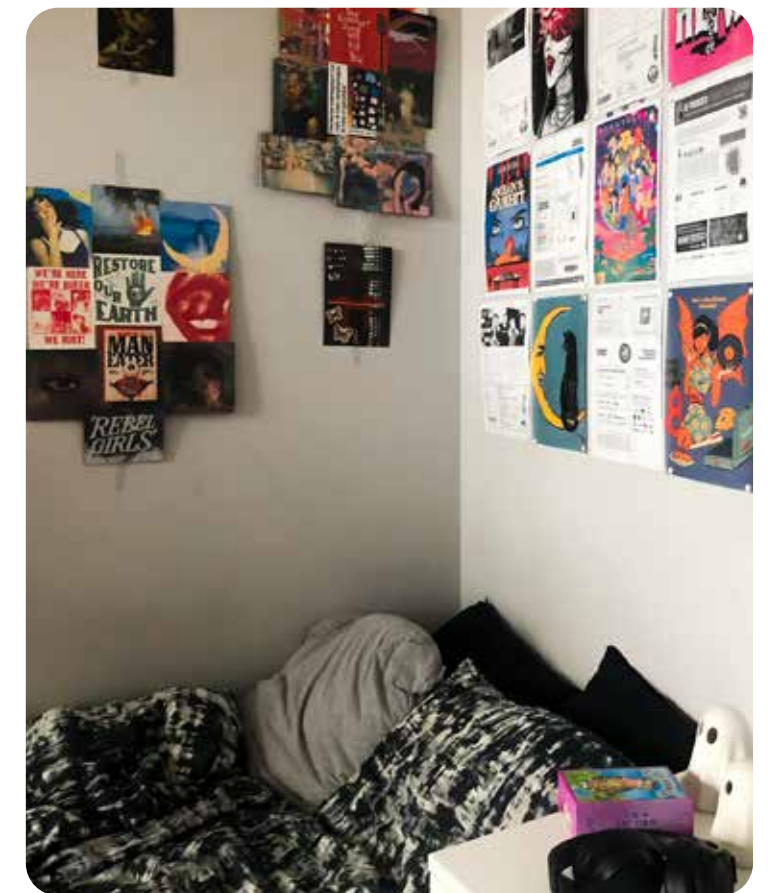
Maar wist je dat ook iedereen eraan kan meewerken?

Veto zoekt schrijvers, tekenaars, fotografen, nalezers, interviewers, moppentappers, videomakers...

Heb je interesse? Kom naar een van onze **welkomstavonden** (6 en 13 oktober om 19u) of kom eens langs op onze **vergaderingen** (elke donderdag om 20u) in 's-Meiersstraat 5. Of stuur een mailtje naar veto@veto.be.

Gezellige koten

Het nieuwe academiejaar is begonnen! Heb jij jouw kot al ingericht? Hier is wat inspiratie!

Internationaal kort

Columbia University heeft cijfers vervalst waardoor men weer aan universitaire rankings twijfelt, terwijl Iraanse studenten in opstand komen tegen het onderdrukkende regime.

tekst: [Helena Van Schelvergem](#)
illustraties: [Helena Van Schelvergem](#)

Iraanse studenten eisen onderzoek naar moord Amini

Naar aanleiding van de dood van Mahsa Amini (22), begonnen er vorige week in Iran verschillende studentendemonstraties aan minstens zeven Iraanse universiteiten. De jonge vrouw werd twee weken geleden gearresteerd en vastgehouden door de zedenpolitie van het land, wegens het overtreden van strikte religieuze kledingregels voor vrouwen. De protesterende studenten eisen een onderzoek naar haar dood en de afschaffing van de zedenpolitie. Die is sinds de Iraanse revolutie in 1979 actief in het land. Ze verplicht

het dragen van de hijab en dwingt andere morele restricties af.

Fars News Agency, een Iraans persbureau, meldt dat 'de studenten slogans naar de politie schreeuwden en sommige vrouwen zelfs hun hijab aftrokken', waarop de politie gewelddadig optrad. Ook vrouwenrechtenactivisten organiseerden dergelijke protesten. Zij gebruikten de slogan 'we doden iedereen die onze zus heeft vermoord'.

China opent grenzen voor internationals

Voor de eerste keer sinds de start van de COVID-19-pandemie in 2020 verwelkomt China opnieuw internationale studenten. Sinds augustus dit jaar worden de grenzen langzaam heropend voor verschillende nationaliteiten die in aanmerking komen voor een studentenvisum.

België staat voorlopig niet op de lijst. Dit nieuws betekent een belangrijke verandering in het internationale onderwijslandschap. In 2019 waren er nog zo'n 500.000 internationale studenten ingeschreven aan Chinese universiteiten, de meesten afkomstig uit Afrika en Zuid-Azië.

Columbia vervalst cijfers, rankings opnieuw in opspraak

De U.S. News college ranking is een toonaangevende jaarlijkse rangschikking dat het aanzien bepaalt van alle Amerikaanse universiteiten. Toekomstige studenten maken er al decennialang gebruik van om te bepalen naar welke universiteiten ze een aanvraag zullen sturen. Zoals andere rankings neemt het systeem verschillende factoren in acht, zoals onderzoek, de kwaliteit van onderwijs en het aantal publicaties.

De toenemende kritiek komt zowel van de universiteiten zelf als van de beleidsmakers. Een voornaam punt van kritiek is dat de echte onderwijsprioriteiten worden genegeerd. Een belangrijke aanleiding voor deze kritiek was het dalen van

Columbia University, een prestigieuze Ivy League universiteit in New York, in de ranking. Columbia viel van haar tweede plaats naar een sombere achtste plaats.

Michael Thaddeus, professor wiskunde aan deze universiteit, bond de kat de bel aan door te verklaren dat Columbia die tweede stek had bekomen door vervalste cijfers in te dienen. Daardoor zijn ze gezakt naar de achtste plaats. Na meer dan twee decennia les te hebben gegeven aan de universiteit, is hij naar eigen zeggen 'geradicaliseerd' door het gebrek aan transparantie van de administratie.

Olie- en gasbedrijven niet welkom op carrièrebeurs

Birkbeck, deel van de Universiteit van Londen, is de eerste instelling die rekruterende firma's op een zwarte lijst plaatst die volgens hen 'verantwoordelijk zijn voor de vernietiging van de planeet'. Birkbeck stelt daarom dat olie- en gasbedrijven niet langer welkom zijn op carrièrebeurzen van de universiteit. Ook andere wervingskanalen zoals mailcampagnes worden door de universiteit afgesloten.

De beslissing volgt op een campagne die onder-

steund werd door de groep People & Planet, die eiste dat wervingscampagnes van fossiele brandstofbedrijven volledig worden stilgezet. Volgens J. Clarke, studentenvertegenwoordiger van de groep People & Planet, is 'deze overwinning de eerste stap in de juiste richting voor Britse universiteiten die een einde maken aan de wervingskanalen naar de bedrijven die het meest verantwoordelijk zijn voor de klimaatcrisis en wereldwijde milieuproblematiek'.³

Twee jaar Brexit: de academische wereld op stellen

Twee jaar na de Brexit worden de gevolgen in de academische samenwerkingen tussen de KU Leuven en Britse universiteiten geleidelijk waarneembaar.

tekst: [Lina Farhi](#) en [Helena Van Schelvergem](#)
illustratie: [Helena Van Schelvergem](#)

Sinds de Brexit is de betrokkenheid van het Verenigd Koninkrijk bij academische uitwisselingsprogramma's met Europa sterk teruggeschoefd. Het land heeft zich voor een groot stuk afgesneden van de internationale netwerken in Europa, ook op academisch vlak. Veel participaties van het VK blijven bijgevolg onzeker.

Universiteiten zijn druk bezig met akkoorden te sluiten en oplossingen te zoeken voor onder meer Erasmus+ en Horizon Europe. De KU Leuven probeert haar hechte banden met Britse universiteiten aan te houden. Een Leuvense delegatie is onlangs nog op bezoek geweest in Edinburgh voor een samenkost rond het UNA Europa programma.

Zoals Zwitserland

Volgens Peter Lievens, vicerector internationaal beleid aan de KU Leuven, helpt de universiteit studenten nog steeds door beurzen uit te delen. Bart Hendrickx, hoofd van academische diplomatie aan de KU Leuven, stelt dat Leuvense studenten die een uitwisseling naar het VK willen ondernemen, op die manier gedekt zijn tot 2027. 'Het is een beetje hetzelfde als met Zwitserland en andere landen buiten de Europese Unie', vertelt Lievens. 'We sturen er nog steeds studenten naar toe.'

'Ik zie nog steeds een positieve toekomst voor academische samenwerkingen'

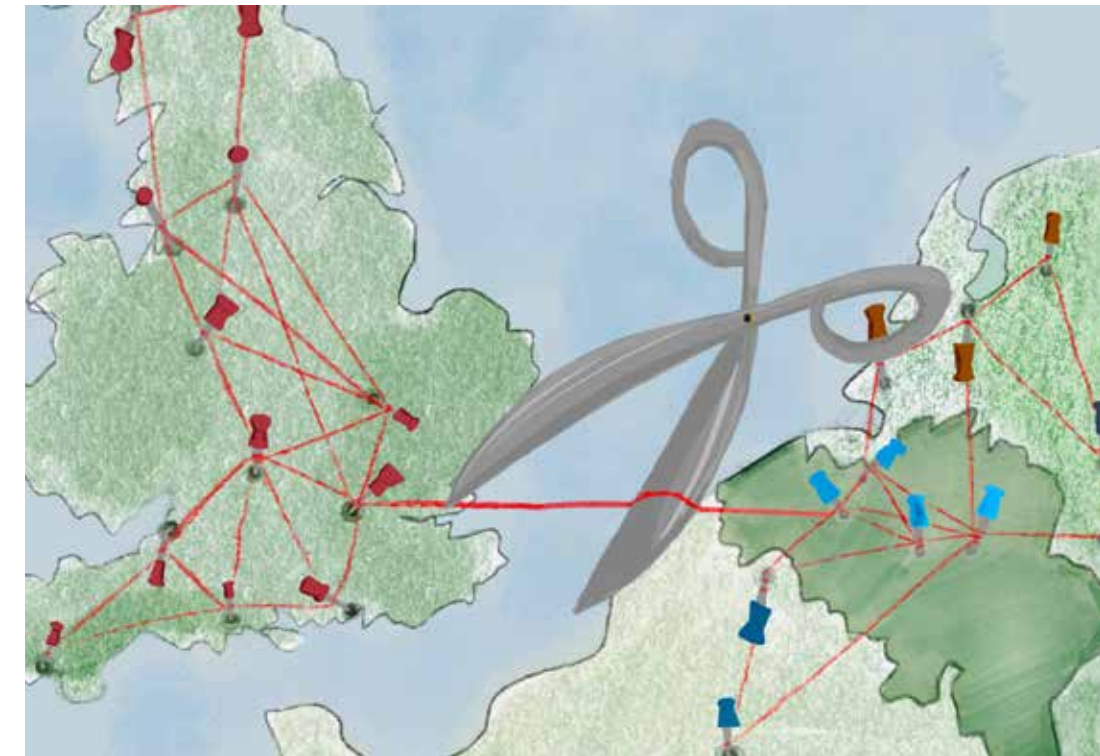
[Bart Hendrickx](#), hoofd academische diplomatie KU Leuven

De universiteit hamert op het belang van de interuniversitaire banden. Zo is er vorig jaar een delegatie uitgezonden naar alle Britse partners van de KU Leuven.

Bilaterale akkoorden

KU Leuven is niet bij de pakken blijven zitten en werkt proactief aan oplossingen. Zo wordt er gezocht naar alternatieven voor Erasmus. Nieuwe bilaterale akkoorden met internationale instellingen, opgesteld door individuele faculteiten, bieden nu al een oplossing.

Volgens Bart Hendrickx moet de balans tussen het aantal uitgestuurde en ontvangen studenten wel worden aangepakt. In Leuven werden slechts 670 Britse studenten ontvangen de afgelopen vijf

jaar, terwijl dubbel zo veel Leuvense studenten het kanaal overstaken.

'Ik zie nog steeds een positieve toekomst voor academische samenwerkingen, aangezien die banden heel belangrijk zijn voor beide partijen.' Volgens Hendrickx is het enkel de politiek die nog moet volgen. 'De Britse universiteiten zijn heel enthousiast over Europese banden.'

Verlies van knowhow

Een ding is wel duidelijk: gezamenlijk onderzoek dreigt verloren te gaan. 'We moeten ons richten naar een nieuwe modus operandi, dat kan niet anders', aldus Hendrickx. Met het wegvallen van Europese financiering bestaat het gevaar van verlies van knowhow en een daling van onderzoekskwaliteit.

Een medewerker verantwoordelijk voor onderzoeksfinitanciering gebruikt de metafoor van een Europese enveloppe met geld. 'Omdat het VK er niets meer insteekt, kan ze er ook niets uit halen.' 'We moeten laten doordringen dat het niet alleen gaat om Britse universiteiten. Het draait om de kwaliteit van het onderzoek in Europa *tout court*', alarmeert Hendrickx.

Gaten in het budget

Ook voor Britse studenten is de situatie niet rooskleurig. Een doctoraatsstudent archeologie aan de Universiteit van Londen getuigt: 'Sinds we door de Brexit Europese financiering zijn verloren, konden die gaten in het budget niet gevuld worden met eigen middelen. Onze mogelijkheden zijn enorm aangetast.'

'Het vormt een veel groter probleem dan we eerst realiseerden'

doctoraatsstudent University of London

Ook de werklust neemt toe: 'We moeten nu meer taken naast onze functie vervullen omdat er geen budget is om extra personeel aan te werven.' Ze besluit: 'Het vormt een veel groter probleem dan we eerst realiseerden.'³

'Ik ben die ster stiekem blijven volgen. Dat was mijn ster'

Conny Aerts is sterrenkundige aan de KU Leuven. Ze ontving begin september de prestigieuze Kavli-prijs voor haar onderzoek naar sterbevingen en de interne draaiing van sterren.

tekst: Thor Deyaert en Heike Ostijn
beeld: Thor Deyaert

Terwijl we ons zetten in haar bureau, legt professor Conny Aerts uit hoe druk ze het wel niet heeft. Na het winnen van de Kavli-prijs wordt ze overstelpt met interviewaanvragen en bovendien zit ze middenin een verhuis. 'Maar voor studenten maak ik altijd tijd', lacht Aerts.

Proficiat met het winnen van de Kavli-prijs. Wat betekent het winnen van deze prijs voor een astrofysica?

Conny Aerts: 'Dat is immens. Er zijn heel wat winnaars van de Kavli-prijs die daarna de Nobel-prijs voor Fysica gewonnen hebben, maar ik ben al zeer tevreden. Ik had het ook totaal niet zien aankomen. De laureaten van dit jaar waren vooral oude grijze mannen. (*lacht*) Ik was daar veruit de jongste en de enige die nog voltijds bezig was met onderzoek. Ik denk nog helemaal niet aan uitbol-len.'

'Asterozeismologen moeten langetermijndenkers zijn'

'Voor mij is deze prijs vooral een erkenning voor mijn doctorandi en postdocs, ondertussen al zo'n zestig in totaal. De asterozeismologie staat ook bekend als een vriendelijke gemeenschap binnen de sterrenkunde, die alle studenten verwelkomt. Data delen en inclusief werken zijn cruciaal voor mij.'

Wat moet ik mij voorstellen bij asterozeismologie?

'Seismologen meten aardbevingen om meer te weten te komen over de samenstelling van de aarde. Ik doe net hetzelfde, maar dan voor sterren. Sterbevingen, of *starquakes*, kunnen we al een tiental jaar goed meten met ruimtesatellieten. De frequenties van die bevingen zijn dan gekoppeld aan de fysica en chemie van deze sterren.'

'Deze satellieten zijn eigenlijk ontworpen om exoplaneten te zoeken. Maar de jacht op exoplaneten en asterozeismologie zijn een fantastisch huwelijk. Voor beiden heb je een instrument nodig dat voor een lange periode de lichtintensiteit van een breed beeldveld vol sterren kan meten. Exoplaneten spreken dan misschien net iets meer

de algemene bevolking aan, maar ze mogen hun planeten houden, zolang ik mijn sterbevingen maar krijg.'

Maar we hebben niet altijd satellieten gehad, toch?

'In het begin van mijn onderzoek was het enkel mogelijk om van het aardoppervlakte die metingen te doen met behulp van grondtelescopen. Daarmee kon je maar een of twee bevingen van een ster meten, terwijl het crux van ons onderzoeksdomein is: hoe meer bevingen, hoe beter je de interne structuur van een ster kunt afleiden. Gelukkig begon men na een tijd de eerste satellieten te bouwen, maar tussen de beslissing om er één te bouwen en de lancering zitten soms 10 tot 15 jaar. Asterozeismologen moeten langetermijndenkers zijn.'

Hoe verliep het onderzoek naar sterbevingen dan voordat er satellieten waren?

'Mijn eerste doorbraak was gebaseerd op een tijdreeks van 21 jaar metingen. Mijn promotor was dat onderzoek gestart, maar was onderweg gestopt. Ik ben die ster stiekem blijven meten als doctoraatsstudent. (*lacht*) Ik kon het niet laten, dat was mijn ster.'

'De gangbare theorieën over de evolutie van een ster zaten fout'

'Tijdens een kerstvakantie was ik dan de data van deze ster aan het bestuderen, toen ik hét plots zag. Waarom had ik dit niet eerder gezien? Maar zo is het altijd met die ene eerste ontdekking zeker. We hadden tot dan gewoon nog niet genoeg gegevens.'

'Tien jaar vroeger dan verwacht was ik er toen dus in geslaagd om de interne rotatie van een grote blauwe ster te achterhalen, maar eigenlijk was de wetenschappelijke gemeenschap er nog niet klaar voor. Het artikel zelf is nooit superveel geciteerd geweest, zo sceptisch waren ze. Toegegeven, de resultaten waren gebaseerd op zes bevingen, maar ik heb er nooit aan getwijfeld en ze staan er nog steeds tot op de dag van vandaag.'

Wat bedoelt u precies met de interne rotatie van een ster?

'Mijn team bestudeert de gaslagen binnenin een ster. We weten dat die draaien, maar we zien enkel de buitenkant. De draaiingen van die gaslagen vervormen de frequenties van de sterbevingen. Net zoals een ronddraaiend podium in een concertzaal niet goed zou werken: de symfonie zou volledig vervormd zijn. Maar door de frequentieverschuivingen van de sterbevingen te bestuderen, kunnen we laag per laag de draaiing van die gaslagen ontrafelen.'

Waarom zijn die interne rotaties van sterren zo belangrijk?

'Die bepalen het leven van een ster. De rotatie binnenin doet de gaslagen enorm efficiënt vermengen, wat ervoor zorgt dat waterstof makkelijker tot de kern geraakt. Daar wordt die stof omgezet naar helium, van een lichter element naar een zwaarder element: kernfusie dus. Die kernfusie dirigeert volledig het leven van een ster. Als de gaslagen trager draaien, komt er dus minder brandstof in de kern, waardoor de ster minder lang leeft.'

'Eén van mijn doctorandi heeft in 2012 dan ontdekt dat de gangbare theorieën over de evolutie van een ster fout zaten: die voorspelde dat wanneer een rode reus aan het einde van zijn leven komt, de buitenste lagen uitzetten en trager spinnen, terwijl de kern krimpt en sneller gaat draaien. Wat blijkt nu uit de data: de kern draait wel sneller, maar een factor 100 trager dan wat de theorie voorschreef.'

'Bij de laureaten van de Kavli prijs waren maar twee van de elf genomineerden vrouwen. Logisch bijna'

'De theorie zat dus fout en dat was echt een schok, vooral voor de mensen die deze theorieën ontwikkeld hadden en ze al dertig jaar promoten. Dat was echte theoretische astrofysica zonder toetsing, maar iedereen gebruikte die want er was toen geen alternatief. Nu hebben we de realiteit:

de sterren hebben gelijk en de theorie ongelijk. (*lacht*) Allemaal dankzij sterbevingen en de asterozeismologie.'

Gelijkheid van man en vrouw in de academische wereld is nog steeds een probleem. Ervaart u dat ook?

'Het is een dagelijkse *struggle*. Specifiek bij prijzen tekent het probleem zich duidelijk af: bij de laureaten van de Kavli-prijs waren maar twee van de elf vrouwen. Logisch bijna, dat er vooral mannen genomineerd worden als het veld voor 90% bestaat uit mannen. Ik had zelf eens voorgesteld om te verplichten dat iedereen zowel een man als een vrouw zou moeten nomineren. Een voorstel dat me niet in dank werd afgenomen.'

'Bij mijn eigen veld heb je jammer genoeg een kleine instroom van vrouwen, maar hoe kunnen die zich ooit thuis voelen als er geen rolmodellen zijn waar ze zich mee kunnen vereenzelvigen? Ook in domeinen waar de instroom van studenten meer gelijk is, of zelfs met een overwicht aan vrouwen, blijft de top bestaan uit mannen. Dan is

het duidelijk dat er iets mis is met de academische loopbaan. Vroeger zouden ze mij nog kunnen paaieren door het een generatie-effect te noemen. Maar stereotypering, impliciete bias en een gebrek aan rolmodellen liggen aan de basis.'

'Ik ben het zo beu om te horen dat deze situatie wel vanzelf zal verbeteren'

'Ik ben het zo beu om te horen te krijgen dat die situatie wel vanzelf zal verbeteren in de toekomst. Ik ben één van de *founding mothers* van de werkgroep Vrouwen en Universiteit in 1996. Op 25 jaar tijd is er wel verbetering gekomen, maar de vooruitgang gaat te traag als er niet concreet ingegrepen wordt. Ook aan onze universiteit: genderactieplannen en inclusie zijn mooie woorden, maar verplichte actie mist. Als je bijvoorbeeld niet competitief bent in het aanbieden van faculty posities aan vrouwen, dan verlies je al dat talent aan

andere universiteiten. Ik lig daarover soms al eens in de clinch met de universiteit.'

Wat zijn uw toekomstplannen nu dat u de Kavli-prijs gewonnen hebt?

'Menteel ben ik betrokken bij de bouw van een nieuwe satelliet, de PLATO-missie, mijn derde kindje. Vanaf dag één was ik betrokken bij dat project. Het is de bedoeling om eind 2026 de satelliet te lanceren en tot 2034 zal die geschikte data opleveren van een veel grotere diversiteit aan sterren.'

'Eigenlijk is de data niet meer het probleem, maar wel goede theorie. Met ons onderzoek naar de interne draaiingen van sterren is dus gebleken dat we enorme hiaten in de theorie van de stereolutie hebben. Ik heb een beurs aangevraagd bij de European Research Council, maar onafhankelijk van het resultaat ga ik mij tot aan mijn pensioen focussen op het invullen van die hiaten.'

'Binnenkort vertrek ik op sabbatical naar New York City. Eventjes mij daar amuseren en bijleren: ik wil terug student zijn.'☺

'Een universiteit met ambitie moet tot de top 50 behoren'

Universiteiten weten dat er iets schort aan de universiteitsrankings, die een lijst met de beste exemplaren ter wereld beloven. Toch maken ze er terughoudend gebruik van.

tekst: [Anna Claes](#) en [Thor Deyaert](#)
illustratie: [Gaëlle Delandmeter](#)

De KU Leuven prijkt traditiegetrouw hoog op de universiteitsrankings. In de ranking van Times Higher Education (THE) staat ze zelfs in de top 50. Maar ook in de andere twee gerenommeerde universiteitsrankings, de Shanghai Ranking en de QS World University Rankings, doet onze universiteit het goed.

Toch zijn die ranglijsten niet probleemloos. 'Er is een obsessie met rankings in het hoger onderwijs', stelt Manuel Souto-Otero, professor Hoger Onderwijsbeleid aan Cardiff University. 'Een probleem doet zich voor wanneer ze te serieus genomen worden. Wanneer ze je gedrag dicteren in plaats van je denken te informeren.'

Universiteiten en rankings

Peter Lievens, vicerector Internationaal Beleid, stelt dat 'een universiteit met ambitie op wereldniveau, zoals de onze, wil behoren tot de groep van goed gerangschikte universiteiten. Dat is dan top vijftig of honderd.'

Een universiteit zal twee keer nadenken over de samenwerking met een lager gerankte instelling

Zijn collega vicerector Onderwijsbeleid Jan D'hooge tempert het belang van rankings aan de KU Leuven. 'Het zegt uiteindelijk wel iets over de kwaliteit van een instelling, maar zaligmakend is het niet. We voeren nooit beleid met het doel te stijgen in de rankings.'

Globaal gezien kan een goede positie wel belangrijk zijn voor universiteiten. Zo kan die een rol spelen bij het vormen van samenwerkingen tussen instellingen. Souto-Otero verduidelijkt: 'Als je van jezelf vindt dat je een prestigieuze universiteit bent, dan wil je ook samenwerken met andere globale instellingen. Maar dat mag niet het belangrijkste criterium voor samenwerking zijn.'

Een universiteit zal dus twee keer nadenken over de samenwerking met een lager gerangschikte instelling, ook al bestaat de instelling in kwestie uit goede faculteiten en werknemers, zegt Souto-Otero. 'Ze gaan andere redenen moeten overwegen voor mobiliteitssamenwerkingen. Is de instelling gelegen in een interessant cultureel-historisch gebied van de wereld, bijvoorbeeld?'

Volgens Lievens zijn rankings maar een van de vele parameters die in beschouwing genomen worden bij het kiezen van partnerschappen. 'Met wie willen onze onderzoekers samenwerken? Zijn er interessante onderwijsprogramma's of opportuniteiten voor onderzoeksprojecten? Een gedeelde visie en waarden? Dat zijn belangrijkere criteria bij het selecteren van een universiteit.'

Methodologie met een geurtje aan

Naast de voordelen, zijn er ook heel wat methodologische gebreken te vinden in de universiteitsrankings. 'Die ranglijsten meten universiteiten aan de hand van verschillende dimensies', legt

Reinhilde Veugelers, professor Economie aan de KU Leuven uit. 'Je kijkt soms naar een ranking zonder goed te weten uit welke parameters deze bestaat.'

'We hebben vaak geen zicht op de gegevens of statistische methodologie van rankings'

[Ilse Magnus](#), [eenheid Data en Analyse KU Leuven](#)

Elke ranglijst gebruikt dus verschillende criteria om tot een eindcijfer te komen, waardoor deze niet probleemloos te vergelijken zijn met elkaar. Een universiteit die de vijftigste plaats behaalt in de ene ranking, zal deze niet per se behalen in een andere.

Ilse Magnus, van de eenheid Data en Analyse van de KU Leuven, raadt dan ook af om het beleid van een instelling af te stemmen op de ranglijsten. 'Er is een hoog black box-gehalte bij de rankings. We hebben vaak geen zicht op de gegevens die de rankingorganisaties zelf verzamelen, of op hun precieze statistische methodologie', duidt Magnus. 'Ik heb de Shanghai Ranking proberen te reproduceren maar kwam een licht ander totaal uit omdat er waarschijnlijk een statistische correctie op zit. Bij de QS Ranking was het dan weer niet mogelijk om hetzelfde aantal publicaties te vinden in de databases als zichzelf.'

Ook zijn er vragen bij de relevantie van de criteria die gehanteerd worden. Bij de QS Ranking telt de reputatie van de instelling mee voor 50 procent

van de score. Deze gegevens worden verzameld met behulp van reputatiesurveys afgenomen bij academici. 'Dat is problematisch, want perceptie is iets dat zichzelf in stand houdt', benadrukt Magnus.

'Het verschil tussen universiteiten aan de top is heel klein'

[Manuel Souto-Otero](#), [professor Hoger Onderwijsbeleid Cardiff University](#)

Bij de Shanghai ranking is het hebben van Nobelprijswinnaars dan weer erg belangrijk. 'Je kan je de vraag stellen, als je vijftig jaar geleden een Nobelprijswinnaar in je instelling had, of dat vandaag de dag nog iets zegt over de kwaliteit van deze instelling', merkt D'hooge op.

Veel relevante kwaliteitsparameters, zoals onderwijskwaliteit, zijn moeilijk te meten. 'Als je het niet kunt meten, kun je er ook geen ranking van maken', waarschuwt Veugelers. 'Dan loop je al snel het gevaar dat universiteiten er minder belang aan hechten.'

Souto-Otero wijst er ook op dat de totaalscore van een instelling heel wat variatie binnenin verdoezelt. 'Het uiteindelijke cijfer is een combinatie van sterke en minder sterke faculteiten. Die variatie is soms groter dan de variatie tussen universiteiten. Het verschil aan de top is heel klein.'

Veugelers benadrukt dat die kleine marge meteen het verschil kan maken: 'Als je 1% beter of slechter presteert op de score, kan dat onmiddellijk enkele posities schelen in de ranking, zeker buiten de top 10.' De precieze plaats in de ranking heeft dan ook weinig belang, eerder de ordegraad: je behoort tot de top 10, de top 50, top 100.

Angelsaksische universiteiten aan de top

Toch wordt de top 10 van de rankings stelselmatig ingevuld door Angelsaksische universiteiten, zoals Oxford of Cambridge. Dat is geen toeval volgens Souto-Otero: 'Die topuniversiteiten zijn zonder twijfel kwalitatieve instellingen. Maar de rankings meten vooral wat deze universiteiten belangrijk vinden en waarop zij zich richten, namelijk onderzoek. Instellingen in andere landen leggen vaak de nadruk op andere academische excellenties, zoals onderwijs of een bijdrage aan de lokale ontwikkeling.' Die worden dan minder snel erkend door de rankings.

'Rankings kan je zien als een rekruteringsstool voor toptalent'

[Jan D'hooge](#), [vicerector Onderwijsbeleid KU Leuven](#)

Souto-Otero voegt toe dat de rankings zo een sneeuwbal effect kunnen creëren: 'Waarom staan dezelfde universiteiten altijd aan de top? Topinstellingen hebben een goede reputatie en trekken daardoor makkelijker kwalitatieve medewerkers en studenten aan, wat hun reputatie ten goede komt.'

Dat zorgt ervoor dat lager gerangschikte universiteiten willen opklimmen om tot dezelfde klasse te behoren als de topinstellingen. Zo genieten ze dezelfde voordelen als topuniversiteiten, die een goede ranking score met zich meebrengen.

'Rankings als rekruteringsstool'

Vooraf internationale studenten hechten belang aan ranglijsten voor hun universiteitskeuze. 'Sommige buitenlandse studenten willen echt studeren aan een topinstelling. Rankings kan je dan zien als een rekruteringsstool voor toptalent', stelt D'hooge.

'Je kan niet anders dan meedoen met die rankings'

[Ilse Magnus](#), [eenheid Data en Analyse KU Leuven](#)

Souto-Otero raadt studenten wel aan om rankings met een korrel zout te nemen: 'Een rangschikking is vrij ongenueanceerd. Je vrienden en professoren kunnen je genuanceerder vertellen of een instelling bij je past.'

Ook aan de KU Leuven hopen ze dat studenten zich niet enkel baseren op ranglijsten. 'We moedigen toekomstige studenten zeker niet aan die als selectiecriteria gebruiken door het vooraan op folders te publiceren', zegt D'hooge.

Toch pakt de universiteit nog steeds graag uit met haar goede punten. In een folder gericht naar toekomstige internationale studenten vermeldt de KU Leuven haar plaats in de THE en QS ranking. Ook in een Nederlandstalige brochure van de master Journalistiek krijgt de THE ranking een ereplaats.

Magnus vat samen: 'De KU Leuven neemt wel afstand van rankings, maar je kan niet anders dan meedoen. Ze zijn er, ze verschijnen toch.' ☹

Welzijn weggecijferd

Universiteitsrankings vangen de aandacht van zowel universiteiten als studenten. Welzijn en mentale gezondheid ontbreken jammer genoeg nog bij het opstellen ervan.

tekst: Thor Deyaert
illustratie: Gaëlle Delandmeter

Elk jaar pakken verschillende universiteitsrankings uit met een nieuwe ordening van de 'beste' hogeronderwijsinstellingen ter wereld. Die rankings worden door veel universiteiten gretig gelezen, zeker als ze zelf goed scoren. Internationale studenten lezen per slot van rekening mee om zich in te lichten over hun universiteitskeuze.

De marketingafdelingen van universiteiten pronken dan ook maar al te graag met gunstige rankings in hun brochures. Ook in de media is daar veel aandacht voor. Het gaat over de 'beste' instellingen ter wereld, en dat kan op wat sensatie rekenen.

Maar op basis van welke criteria worden deze rankings gemaakt? Of met andere woorden: in wat zijn de zogezegde topuniversiteiten eigenlijk 'de beste'? De nadruk ligt dan, jammer genoeg, snel op onderzoeksoutput.

De rankings van Times Higher Education (THE) en QS hechten veel belang aan onderzoekscompetenties en citaties: in totaal voor 60% bij THE, terwijl bij QS citaties voor 20% van het totaal telt. Daarbij komt nog eens 40% gebaseerd op reputatie surveys over onderzoekswaarde.

De Shanghai ranking spant de kroon: 60% van het eindcijfer is gebaseerd op citaties, waarbij meer gewicht wordt gegeven aan papers in topjournals *Nature* en *Science*. Wat in het oog springt: nog eens 30% van de score steunt op het aantal alumni of personeelsleden die ooit een Nobelprijs gewonnen hebben (waarbij de categorie Vrede en Literatuur dan weer niet meetellen).

Onderzoeksoutput, aantal citaties, en misschien zelfs het aantal Nobelprijswinnaars, kunnen iets zeggen over de kwaliteit van een instelling, maar niet alles. De ranking kan je onmogelijk vertellen waar je het beste thuis zult voelen als student of onderzoeker.

De ranking kan je onmogelijk vertellen waar jij je het beste thuis zal voelen als student of onderzoeker

Een te hoge focus van universiteiten op output kan de aanzienlijke werkdruk op studenten en personeel enkel nog maar verergeren. Doctoraatsstudenten, bijvoorbeeld, moeten vaak aan sneltempo publiceren in een cultuur die nagenoeg enkel productiviteit promoot. Met alle gevolgen voor de mentale gezondheid van dien.

Een bevraging van de Vlaamse Vereniging voor Studenten in 2021 onthulde dat een derde van de Vlaamse studenten kampt met een vorm van depressieve stoornis en bijna de helft met angstige gedachten. Een groeiende mentale gezondheids crisis vraagt ingrijpende maatregelen van universiteit en overheid.

Hoog tijd dus dat universiteiten meer aandacht besteden aan het welzijn en de mentale gezondheid van hun studenten en personeel. Universiteitsrankings zouden deze noodzaak moeten reflecteren.

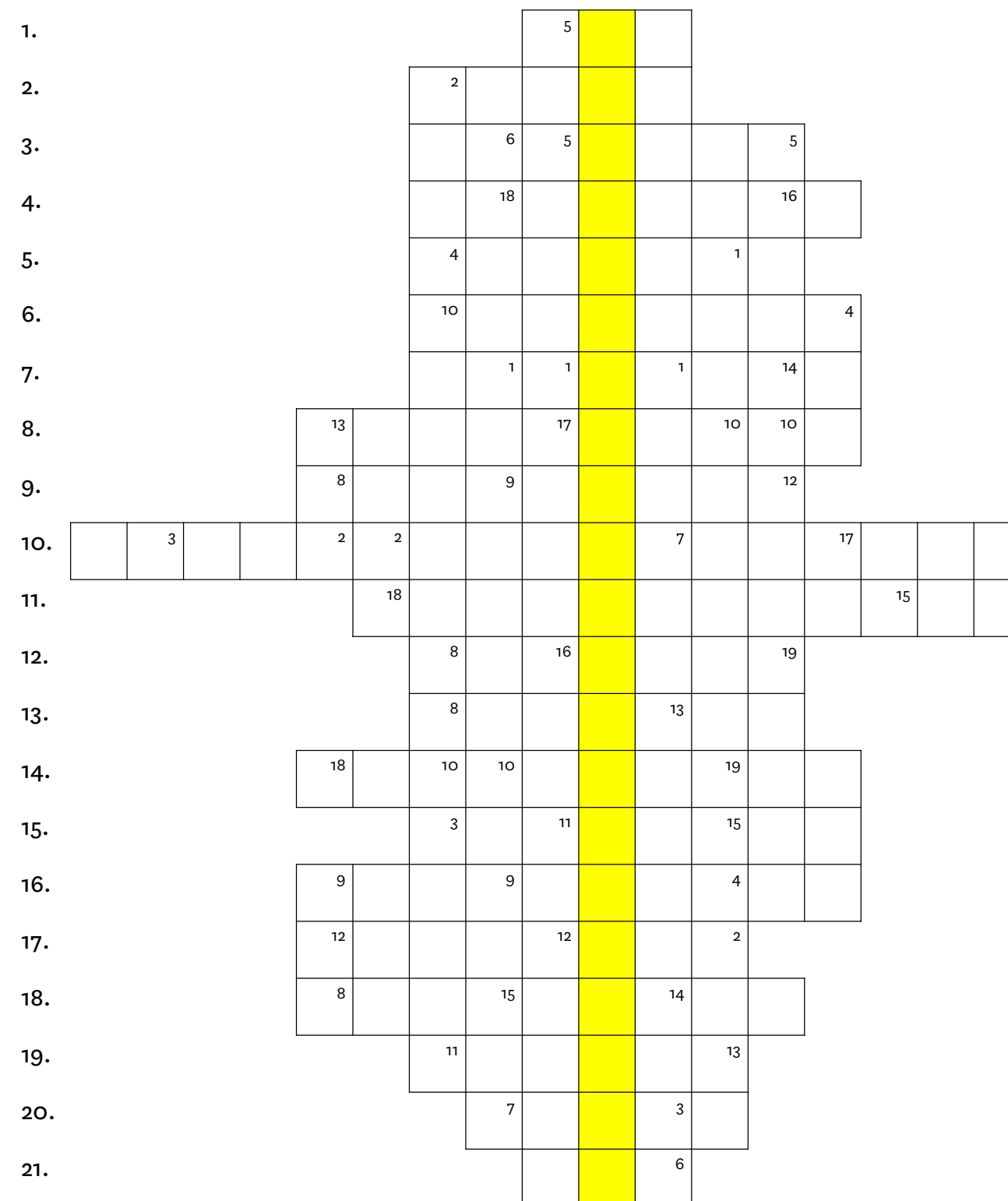
Zelfs sommige commerciële rankingsorganisaties weten waar de wind heen waait. QS brengt bijvoorbeeld een ranking van de beste studentensteden uit, met criteria zoals inclusiviteit van internationale studenten, leefbaarheid, betaalbaarheid en inbreng van de student.

Een goed voorbeeld wordt gegeven door de University Mental Health League Table van HUMEN, een organisatie die focust op het verbeteren van mentale gezondheid. Britse universiteiten werden gerangschikt op basis van bevragingen bij studenten en data over het budget voor mentale gezondheidszorg en de training van het personeel.

Een oproep aan rankingsorganisaties, media, universiteiten, en zelfs studenten en personeel, om zich niet blind te staren op de rankings. Welzijn en mentale gezondheid mogen niet weggecijferd worden ten koste van citaties en Nobelprijswinnaars. ☺

SJARELS CRYPTO

OPGAVE

1. Venetiaans blond paard (3) 2. Afgedrukt patroon (5) 3. Bij die kapper krijg je een koud drankje (7) 4. Bloem of iets dergelijks (Eng.) (8) 5. Tooi van de serre (7) 6. Bij een examen dictie letten ze... (8) 7. Mijn ouders geloven niet dat ik jurist bij de marine wil worden, maar het is absoluut waar! (8) 8. Gemakkelijk ophefbaar dierenverblijf (10) 9. Doet een archeoloog met zijn vreugde bij een ontdekking (9) 10. 15 minuten voor een kapitein (16) 11. Parkinson van Harry Styles (12) 12. Oude torenklok (7) 13. Nederlands, Frans en Duits (7) 14. Casper, het vriendelijke taxichauffeurkje (10) 15. Humorloze schuimwijn (8) 16. Godverdomme roepen in Japan (10) 17. Werkloosheidsuitkering voor harde vruchten (8) 18. Robin MacHood (9) 19. Norse paling (6) 20. Voormalige kompaan (5) 21. Griekse aankomsttijd (3)

Gevierendeeld: van trouwjurkenblaadjes naar de Antwerpse Modeacademie

In 'Gevierendeeld' vieren we de kunst, maar vooral ook de kunststudenten. Ze vertellen over hun creatieve carrière en inspiratiebronnen. Modestudente Noga Karpel bijt de spits af.

Het verhaal van Noga begint vroeg: ze kan zich geen dag uit haar jeugd herinneren waarop ze niet bezig was met kledij. Dat was iets waar ze zich als Israëliëse jongedame toch wat voor schaamde. Niet omdat het taboe was, wel omdat ze zich alleen voelde in die passie. Ze zag bijna niemand om zich heen die bezig was met deze kunst. Laat staan dat er dan nog eens mensen waren die kledingstukken als mode zagen, en niet louter als iets praktisch.

Hoe we eruitzien blijkt zowel een beklemming als een toevluchtsoord

Toch bleef ze gestaag bezig. Ze deed onderzoek, ontdekte steeds meer over het veld en verzekerde zichzelf van een plekje aan een modeacademie in Israël. Ze was helemaal klaar om zich onder te dompelen, maar... Iets vanbinnen wrong. Halsoverkop vloog ze naar Antwerpen, deed er een toelatingsproef en zo geschiedde. De deuren van de Antwerpse Modeacademie zwierden zich open, en meteen begreep ze dat ze er thuis was.

Liefde voor vrouwelijke elegantie

Daar waren zo ontzettend veel mensen bezig met kledij, kunst en

creëren op dezelfde manier als haar zo eenzaam doch nauw aan het hart had gelegen. Nu, een student die later, staat ze sterk in haar hielen. Hielen, niet schoenen, want Noga is altijd al verliefd geweest op de bijna extreme uiting van royale elegantie. Verliefd op de normen en waarden rond vrouwelijke perfectie en de daaraan gekoppelde uiting van schoonheid.

Deze obsessie groeide uit urenlang pieren naar trouwjurkenblaadjes die ze als tiener in de postbus vond. De poserende dames en hun jurken bestudeerde ze uitvoerig. Ze schreef rondom hen de advertentiepagina's vol glossen, knipte ze uit, maakte er volledige collages van en tekende ze na. 'Als ik die dingen nu terug bekijk', zegt ze, 'is dat allemaal zo kitsch! Maar als kind wist ik niet beter. En dat is natuurlijk oke!'

Wie mooi wil zijn, moet soms lijden

Dit ideaalbeeld van de vrouw bleef wel plakken. Het lijkt haar vaak bijna te prachtig, te weelderig, als een façade waarachter zich veel meer schuilt. Hoe we eruitzien vanbinnen en hoe dat voelt vanbinnen blijkt zowel een beklemming als een toevluchtsoord. Uit deze gedachtestroom vloeit haar kunstpraktijk voort.

Ze zet dit dubbelzijdig klink vaak in contrast in haar collecties. Schoonheid, lieflijkheid, zachtheid en fragiliteit staan in haar werk tegenover de pijnlijke waarheid van het gewicht van de sociale schoonheidsidealën.

In haar collecties *I've been to hell and back* en *Something's wrong* zien we onder andere een pak dat van ver verrijkt lijkt met een rood, broos bloemenpatroon. Maar als je van dichterbij kijkt zie je dat het bloedvlekken zijn. Een ander werk is haar 'sofajas', gemaakt van gerecupereerde stof van een sofa uit de Kringloopwinkel, waarin de drager met louter de borsten ontbloot toch sterk lijkt. Verpakt, of toch beschermd?ø

tekst: [Anne-Leen Declercq](#)
beelden: [Noga Karpel](#)

Vier op een rij

We vragen de student om zichzelf te vierendelen: niets lugubers, geen zorgen. Voor elk ledemaat vragen we om een kunstwerk dat van invloed was op de creatieve carrière van het individu. Hier dus vier puzzelstukjes die Noga Karpel tot Noga Karpel dopen:

tekst: [Anne-Leen Declercq](#)
beelden: [Freya Caris](#)

Een werk waar je echt naar opkijkt:

'Dan vernoem ik graag de coronacollectie van Olivier Theyskens. Hij keerde in die tijd terug naar de basics, zoals velen onder ons. Het kon toen ook niet anders. Hij nam kant, typisch Vlaams, en maakte er summiere jurken van die strak aan het lijf blijven hangen. Ze zijn zowel simpel als heel frêle; als klei- en stukjes lappendeken die elk moment uit elkaar zouden kunnen vallen.'

© Claessens & Deschamps

Een werk waarmee je een leek zou introduceren:

'Dan grijp ik misschien weer terug naar Schiaparelli. Ze maakte ooit de Skeleton Dress, die je nu terug kan vinden in het Victoria and Albert museum. Ze maakte gebruik van een sponstechniek, waardoor ze een soort ribbenkast in de jurk verwerkte. Een kooi, maar ook een veruitwendiging van wat vanbinnen zit. Dit werk toont dat mode ook een kunstwerk kan zijn, een sculptuur.'

© Victoria & Albert Museum

Een werk dat je tegenwoordig inspireert:

'Het werk van Elsa Schiaparelli, een Italiaanse modeontwerpster. Enkele jaren geleden hebben ze haar merk weer nieuw leven ingeblazen. Ze doen net als mij aan couture met een hoek af. Kijk maar eens naar die tassen met ge-3D-geprinte gouden neuzen! Geniaal gewoon! Ik houd echt van wat ze doen.'

© Schiaparelli

Het eerste werk dat je een fascinatie gaf voor je veld:

'Al opgroeënd in Israël zag ik niet veel mode. Maar: één maal per maand kwam omwille van het productiebedrijf van mijn vader een trouwjurkenblad in onze postbus terecht. Daar hield ik me uren mee bezig. Ik verzamelde ze als een gek! Deze blaadjes waren de eerste aanraking die ik had met de mode-industrie. Hoe vreemd het ook lijkt om ze te vermelden als een belangrijk kunstwerk, ze zijn het wel.'

In 'Dubbel geboekt' vertellen twee prominente figuren over een boek dat hun leven heeft gekleurd. Deze jaargang bijten twee (ex-)writers-in-residence de spits af: Annelies Verbeke en Bart Moeyaert.

tekst: [Marie Coppens](#)
illustraties: [MARIKE AERTS](#)

Annelies Verbeke

Een revolverschot - Virginia Loveling

Annelies Verbeke kiest voor *Een revolverschot* van Virginia Loveling. Als lid van de Canon Commissie van Kantl (Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde) leerde ze het werk kennen. Ze moest *Een revolverschot* lezen en beoordelen. 'Het is een heel goed boek. Maar toen er mij werd gevraagd of het een werk is voor in de canon, gaf ik een vaag antwoord. Daar had ik achteraf veel spijt van. Loveling schrijft net zo goed als haar bekende neef, Cyriel Buysse, die dan weer wel in de canon is opgenomen', klinkt het.

'Ik heb het boek een zestal keer gelezen en vond het elke keer beter'

[Annelies Verbeke](#)

Het schuldgevoel zette Verbeke om in een mooie verdienste. De roman kwam aan bod in de

Podcast Fixdit, een podcastreeks over moderne klassiekers geschreven door vrouwen. Daarnaast bracht Verbeke *Een revolverschot* opnieuw op de markt. Het werk dateert immers van 1911.

'De eerste helft van 2021 heb ik aanpassingen doorgevoerd. Ik heb woorden verklaard en een nawoord geschreven. Ik heb het boek daarvoor minstens een zestal keer doorgelezen, en ik vond het elke keer beter', vertelt ze. 'Natuurlijk hoort Loveling op de canonlijst. De opbouw is sterk, haar schrijfstijl speels en levendig.'

Een revolverschot gaat over twee zussen die verliefd worden op dezelfde overbuurman. Een eenvoudig plot, al maakt de titel duidelijk dat het verhaal een dramatisch kantje heeft. 'Het verhaal is er een vol contrasten en spiegels', stelt Verbeke.

Ondanks de dramatiek bevat de roman best veel humor. 'Vrouwelijke auteurs krijgen vaak later een nuffig imago, terwijl Loveling écht grappig is', concludeert ze.

Bart Moeyaert

Je moet dansen op mijn graf - Aidan Chambers

'Het is een lastige vraag', steekt Moeyaert van wal, nadat we hem vragen welk boek zijn leven heeft gekleurd. Voor hem ligt een stapeltje van vier boeken, waartussen het moeilijk kiezen is. Moeyaert overloopt ze een voor een. Wat het meest blijft hangen is *Je moet dansen op mijn graf* van Aidan Chambers.

'Er wordt nooit gezegd dat de personages homo zijn; dat vond ik er zo sterk aan'

[Bart Moeyaert](#)

Moeyaert las het werk op zijn negentiende. 'Ik

studeerde in Brussel en begon langzaam te beseffen dat ik op jongens viel. Ik las de boeken van Gerard Reve. Zijn werk vond ik op dat moment erg heftig, al leerde ik mezelf er wel door accepteren', vertelt hij.

Toen kwam *Je moet dansen op mijn graf* op zijn pad. 'Je leert twee jongens kennen. De een is een doener, de ander een denker. Er wordt nooit gezegd dat ze homo zijn. Daar gaat het niet expliciet over, en dat vond ik er net zo sterk aan.'

Het boek bleef nazinderen. De jonge Moeyaert maakte als eindwerk een vergelijkende studie van de boeken van Chambers. 'Eigenlijk wilde ik alleen *Je moet dansen op mijn graf* uitgebreid bespreken, maar dat werd me afgeraden. Misschien omwille van de thematiek, maar dat weet ik niet zeker', sluit Moeyaert af.☺

strip

© Zie Groenen

@Zieeeej

Wil jij je strips ook tentoonstellen in *Veto*? Stuur een berichtje naar strip@veto.be

'Het is niet omdat een taboe doorbroken is, dat we er al zijn'

NAVRAAG

Jef Willem en Nicolas Overmeire, de zielen achter het platform Onbespreekbaar, maken mentale gezondheid bespreekbaar. Al twee jaar halen ze verdoken problematieken uit het duister.

tekst: Lore Meesters en Xhoanna Memçaj
beelden: Lore Meesters

Twee jaar geleden startten Jef Willem en Nicolas Overmeire een podcast om mentale gezondheid meer bespreekbaar te maken. Ondertussen is Onbespreekbaar meer dan louter een podcast: Willem en Overmeire geven workshops, gaan spreken op events en brachten recent een boek uit.

Waarom wilden jullie van Onbespreekbaar jullie missie maken?

Nicolas Overmeire: 'We komen allebei uit het nachtleven. Toen praatten we zeer veel met elkaar en observeerden het komen en gaan van mensen, soms in staten van euforie, soms in heel wat mindere staten.'

'Bij de start van de lockdown hongerden we er naar onze babbels verder te zetten. Toen kregen we het idee om er een podcast over te maken. Onze missie was – en is nog altijd – om meer dingen bespreekbaar te maken, vandaar ook de naam.'

'In het begin kregen we hier en daar de opmerking: "Wat valt er over mentale gezondheid te zeggen? Daar ga je snel over uitgepraat zijn". Later hebben heel wat van die mensen aangegeven dat het hen toch deugd deed. We hebben gewoon geprobeerd om verbinding te creëren op een moment dat dat bijna niet bestond. Dat is geloof ik op een zeer organische manier gelukt.'

Hebben jullie het gevoel dat er vooruitgang zit in de bespreekbaarheid van thema's rond mentale gezondheid?

Overmeire: 'Zeker, maar dat is een beetje dubbel. Voor de ene persoon kan iets een groot taboe zijn, terwijl dat voor iemand anders totaal niet zo is. Ik denk dus dat we wel nog wat werk hebben.'

Jef Willem: 'Ja, absoluut. Je hebt ook lagen in taboes. Het publiek heeft faalangst redelijk omarmd, maar suïcide ligt al moeilijker.'

'Je kunt niet stoppen met praten over mentale gezondheid zolang niet iedereen er consistent over spreekt'

[Jef Willem](#)

'Het is ook niet omdat een taboe doorbroken is dat we er al zijn. Dat is misschien nog het grootste taboe. Eens het gesprek rond iets gestart is, krijg je vaak de reactie "Ah, we zijn er". Dat is jammer. Ik denk dat we nog serieus kunnen inzetten op de

manier waarop we leren luisteren eens iemand over een taboe is beginnen praten.'

Zijn er dan concrete stappen die we kunnen zetten om die bespreekbaarheid te vergroten?

Willem: 'Wat betekent volgens u bespreekbaarheid? Het is eigenlijk zo'n eenvoudige vraag dat het moeilijk is. Wij denken al twee jaar na over wat dat wil zeggen.'

'Ik had altijd het gevoel – zeker als man – dat ik de enige in de wereld was die met thema's als faalangst, depressie of gebrek aan zelfliefde bezig was. Dankzij Onbespreekbaar merken Nicolas en ik dat bijna iedereen daarmee bezig is. Ook de grootste pestkoppen en de mensen die er het meest gelukkig uitzien.'

'Wij zeggen heilig: "Kwetsbaarheid verbindt"'

[Jef Willem](#)

'Het hele idee van dingen te bespreken staat altijd in functie van – om het in marketingtermen te zeggen – een volledige marktpenetratie: je kunt er niet mee stoppen zolang niet iedereen er consistent over spreekt.'

'Als je wil dat mentale gezondheid echt bespreekbaar is, dan moet het voor de stoerste persoon in de maatschappij zo laagdrempelig zijn dat die zich goed genoeg voelt om erover te spreken. Het leiderschap om dat te realiseren kan en mag vanuit ons allemaal komen.'

Overmeire: 'Het is inderdaad belangrijk dat meer en meer mensen dat zichzelf toe-eigenen. We geven altijd op het eind van een gesprek mee: "Eender wat je hier nu uitgehaald hebt, neem het mee naar straks of morgen om zelf met iemand een babbel te doen." Het is alleen zo dat het kan werken.'

'Als je je niet comfortabel genoeg voelt om over iets te praten, is het moeilijk om naar dat comfort te zoeken. Die rust of troost kun je vinden door mee te luisteren naar een gesprek. Het mooiste voor ons is wanneer iemand naar ons luistert en de dag erna daarover met een zus of een vriend gaat praten.'

'Of het nu iets groots of kleins is, als wij de katalysator mogen geweest zijn om iemand comfortabel genoeg te doen voelen om ergens over te praten, ben ik perfect gelukkig.'

Jullie haalden al aan dat er ook individuele verschillen zitten in hoe taboe bepaalde thema's voelen. Er wordt ook vaak over gen-

der- en leeftijdsverschillen gepraat. Is dat eerder een stereotype of ervaren jullie dat ook zo?

Willem: 'Why does it matter? Zijn er verschillen tussen mannen en vrouwen of tussen verschillende generaties? Ja, maar maakt het uit?'

Overmeire: 'Voor mij staat er geen gender, geen leeftijd, geen generatie of geen cultuur op kwetsbaarheid. Vijfhonderd jaar geleden moesten er toch ook mensen geweest zijn die faalangst, diep verdriet of eenzaamheid voelden. En de kans is zeer groot dat binnen vijfhonderd jaar die gevoelens ook nog bestaan.'

'Het gaat over de onderwerpen, niet over ons. Ik geloof niet dat binnen een cultuur, generatie of gender een bepaalde problematiek niet bestaat.'

Willem: 'Ik heb daar maar een pleidooi bij: ik heb daar een beetje *schijt* aan. Alles wat we aandacht geven, wordt alleen maar groter. Wij zeggen heilig: "Kwetsbaarheid verbindt". Dan is het voor mij een nutteloze tussenstap om te kijken waar dan toch nog de verschillen zitten. Dan verwijderen we ons van de oplossingen. Mentale gezondheid is letterlijk iets van en voor iedereen.'

Maar voor mannen blijft het precies wel een groter taboe om over mentale problemen te praten?

Willem: 'Wat Nicolas en ik met het vorige probeerden te zeggen, is dat op een zuiver individueel niveau doorheen de geschiedenis mentale gezondheid iets universeels is. Maar uiteraard: tijds- en cultuurgebonden tonen de cijfers wel opvallende verschillen.'

Overmeire: 'Ik vrees dat er voor sommige mannen nog altijd een beetje een taboe is door schaamte. Ik denk eigenlijk dat vrouwen daar wat sterker in zijn. Dat zij individueel of in groep hebben kunnen accepteren dat ze soms huilen of verdrietig zijn en dat ze dat willen delen en tonen.'

'Mensen die je verliest door over je gevoelens te praten, heb je echt niet zo hard nodig'

[Nicolas Overmeire](#)

Willem: 'Het heeft ook te maken met opvoeding. Wanneer in de basisschool meisjes beginnen te wenen over een slechte toets, maakt dat niemand uit. Wanneer een jongen begint te wenen, wordt die gepest. *There's the answer.*'

Overmeire: 'Inderdaad. Wat je van thuis uit meeneemt, speelt een rol. Juist daarom is het zo belangrijk dat mannen in het algemeen de voorbeeldfunctie nemen van daar geen schaamte in te hebben. Het *opfretten* en altijd maar zeggen dat er niets scheelt helpt niemand vooruit.'

Is het door die schaamte dan ook extra moeilijk voor mannen om er onder elkaar erover te spreken?

Overmeire: 'Ja, maar ook daar is het aan iemand uit zo'n groep om gewoon eens het voorbeeld te geven. Je moet je afvragen wat je daarmee riskeert. Het is belangrijk om je comfortabel genoeg te voelen om zoiets te kunnen delen. De mensen die je daarmee verliest, heb je op dat moment echt niet zo hard nodig.'

'Je moet aandacht geven aan de oplossing, niet aan het probleem'

[Jef Willem](#)

Willem: 'Het is inderdaad aan ons om het voorbeeld te geven en te kijken hoe er dan op gereageerd wordt. Iedereen kijkt naar elkaar en past zich aan het gedrag van de anderen aan. Het is zoveel gemakkelijker om zelf iets af te wijzen, omdat je dan controle hebt over de situatie. Als je de controle loslaat, loop je het risico om zelf afgewezen te worden.'

NAVRAAG

'Maar je kunt inderdaad aan de cijfers vaststellen: de meeste zelfmoorden worden gepleegd door mannen. Dus ook daar: het taboe doorbreken is zeer belangrijk.'

Overmeire: 'Die taboes doorbreken dient preventief om daar niet te belanden. Veel mensen vinden die cijfers erg, maar dat zijn soms dezelfde mensen die het moeilijk zouden hebben om over bepaalde onderwerpen te praten. Hoe erg vind je het dan?'

Willem: 'Alles waar je aandacht aan geeft, wordt groter. Je moet aandacht geven aan de oplossing, niet aan het probleem. Anders maak je het probleem groter.'

Was het voor jullie zelf gemakkelijk om de stap te zetten om erover te gaan praten?

Overmeire: 'Voor mij heeft Jef een belangrijke rol gespeeld. Toen ik twintig was, heb ik mijn vader verloren. Voor de rest werd ik hoofdzakelijk door vrouwen opgevoed. Tot op de dag van vandaag is Jef nog steeds mijn troost en toevertrouwen.'

'Ik heb dus het geluk gehad me in een setting te bevinden waar ik me zo kwetsbaar kon opstellen. Jef heeft me geleerd om dat verder op een veilige manier te doen. Eenmaal daar de voet tussen de deur zat, was het voor mij gemakkelijker om dat ook bij anderen af te toetsen. Het is niet omdat dat met hem gemakkelijk ging, dat dat bij de rest van de wereld ook zo is.'

'Dat is wat ik soms zie bij anderen. Als ze dat als man proberen te doen, maar het wordt slecht ont-

vangen, laten ze het daarbij. Het is niet omdat het de eerste keer slecht gaat, dat je het geen nieuwe kansen moet geven. Als het bij ons kan, dan moet het toch ook bij anderen kunnen lukken?'

Volgens een studie van de UAntwerpen (2021) kampt de helft van de studenten met depressieve gevoelens. Een andere studie van de UGent (2019) stelt dat een op twaalf zelfmoordpogingen door studenten wordt ondernomen. Anderzijds krijg je als student voortdurend te horen dat je in de mooiste tijd van je leven zit.

Overmeire: 'Het geloof dat je studententijd de beste periode van je leven is, vormt een gigantische drempel om over je eigen gevoelens te praten. Wanneer je je dan minder voelt, weet je niet meteen dat ook anderen daarmee zitten. Velen worden afgeremd door het idee dat ze eigenlijk een onbezorgde tijd tegemoet horen te gaan.'

'Ik denk dat veel studenten soms hun gevoelens niet kunnen plaatsen'

[Nicolas Overmeire](#)

Willem: 'Studenten gaan ook door een zoekende periode. Meer vrijheden, maar ook meer verantwoordelijkheden. Dat is zeer overweldigend.'

Overmeire: 'Plotseling word je weggeplukt uit je gekende omgeving en kom je terecht in een

nieuwe omgeving met nieuwe mensen. Daarbovenop komen nog eens je studies. Ik denk dat veel studenten soms hun gevoelens niet kunnen plaatsen.'

'Eenmaal dat je accepteert dat je je ook anders mag voelen en met een vertrouwenspersoon erover praat, helpt dat om de gevoelens een plaats te geven. We mogen trouwens niet vergeten dat studenten nu een nooit geziene situatie doormaken. Veel studenten hebben zich door een hele lockdown moeten werken. Hoe jullie dat doen, *chapeau*.'

Hoe kan de universiteit ervoor zorgen dat studenten na een depressieve episode niet uitvallen?

Willem: 'De universiteit is niet verantwoordelijk voor het geluk van een student, maar is wel verantwoordelijk voor het scheppen van een omgeving waarin studenten gelukkig kunnen zijn.'

Overmeire: 'Ik geloof ook wel dat wanneer studenten in een depressie belanden door bijvoorbeeld tegenvallende resultaten daar vaak geen *quick fix* voorhanden is. Wel geloof ik dat het al veel kan doen als de universiteit via de middelen en kanalen die ze heeft, daar gehoor aan geeft. Als er een groot deel studenten is dat niet goed scoort en zich ook nog eens slecht voelt, dan moet daar wel zeker een vangnet voor voorzien worden.'

'Als zoiets jou overkomt, pols dan ook bij de medestudenten. Het kan het draaglijker maken om eens aan een medestudent te zeggen dat je het lastig hebt met iets.'

Hoe kunnen studenten elkaar benaderen, zodat ze niet blijven zitten met hun gevoelens en gedachten?

Overmeire: 'Verbinding is de grote kracht. Je zou verschieten hoeveel raakvlakken je hebt met mensen: series, muziek,... We noemen dat de *conversation starters*, maar laat dat het begin zijn van verbinding. Luisteren is een prima start om lang te kunnen praten.'

Willem: 'Vriendschap wordt altijd voorafge-

'Je hebt alles in handen om nu gelukkig te zijn'

[Jef Willem](#)

gaan aan kwetsbaarheid. Je deelt dingen met elkaar die je wederzijds omarmt.'

'Een concrete tip: deel een light versie van je kwetsbaarheid met anderen. Je zegt bijvoorbeeld "Ik voel me daar niet comfortabel bij" zonder in detail te zeggen waarom je je niet comfortabel voelt. Zo kan je aftoetsen of de persoon daar warm op reageert. Als dat niet zo is: *it's not going to work*.'

Is er een motto waarmee je je dag start en eindigt?

Willem: 'Een van de grootste bronnen van ons ongeluk is de kloof tussen waar we vandaag staan en waar we ooit hopen te zijn. Je hebt alles in handen om nu gelukkig te zijn. *Settle for less* en wees content met wat je nu hebt.'

Overmeire: 'Voor mij is dat het principe van

pay it forward. Ik heb de beste dingen uit mijn leven gehaald door anderen te helpen. Wanneer ik het dan zelf moeilijker heb, kan ik terugrijpen naar de momenten waarop ik een verschil heb kunnen maken, hoe klein ook. Dat motiveert

mij enorm om zelfs op mijn slechtste momenten verder te doen, want misschien kan ik nog meer verschil maken.'☺

NAVRAAG

Zelf nood aan een babbel?

Bel 106 of surf naar [tele-onthaal.be](https://www.tele-onthaal.be)
Bel 1813 of surf naar [zelfmoord1813.be](https://www.zelfmoord1813.be)

Je kan ook altijd terecht bij het team van het gezondheidscentrum van de KU Leuven.

Ontdek Alma,
begin bij een geplunderde bankrekening

Alma-CEO wanhopig op zoek naar extra inkomsten

Gert Verhulst:

'Ik vind vol-au-vent aan zeven euro helemaal niet duur! Mogen we dan niets meer zeggen?!'

NIEUW!

Voor slechts twee euro mogen studenten nu ook hun eigen lunch opeten in de Alma's

CEO verklaart hoge prijzen:

'Helft budget ging per ongeluk naar Finse zangeres ALMA'

ALMA DOOR DE JAREN HEEN

een (beeld)reportage

30 n.C.

De eerste Alma kwam tot stand nadat Jezus een groep hongerige studenten voorzag van gratis vol-au-vent.

1980

Na een turbulente machtsstrijd kwam Alma terecht onder het bestuur van een groep satanisten.

2030

Alma gaat volledig digitaal! Vanaf academiejaar 2030-2031 kunnen studenten kiezen uit een dagelijks menu van overheerlijke NFT's. Alle Alma-locaties worden voortaan gebruikt voor cryptomining.

2060

Alma gaat ten onder aan financieel wanbeheer. De KUL besluit de restaurants om te vormen tot opslagplaatsen voor alle niet-behalde mijlpalen.

KU Leugen zit ook op Twitter en Instagram!
Vind jij jezelf ook zo onmenselijk grappig? Stuur je mopjes naar onze Facebookpagina of naar kuleugen@veto.be en wie weet blink jij binnenkort op onze pagina's.

ARTISTIEKE HONGER?

Welkom.
Smakelijk.

DANS
THEATER
MUZIEK
BEELD
FOTOGRAFIE
LITERATUUR

artistieke workshops en reeksen
voor beginners en gevorderden vanaf 18 jaar

KIES JOUW WORKSHOP OP WWW.WISPER.BE

WIS
PER